

НАЙ-ВЕЛИКАТА СИЛА НА СВЕТА

Кетрин Кулман

На корицата:

„Най-великата сила на света” се обръща към всички, които имат нужда Бог да докосне живота им със силата на Святия Дух. Тази книга говори с нежност, съчувствие и мъдрост, която беше толкова специална за Кетрин Кулман, апостол на Божията изцелителна благодат и сила. В „Най-великата сила на света” специалното качество на Кетрин Кулман, изградено от мъдрост, духовност и съвсем искрено милосърдие, създава щастливо усещане за победа в Святия Дух. Със своя стил на учене, който тя често сравняваше с „добрия старомоден Мисурски пълнозърнест хляб”, Кетрин неведнъж казваше на своите слушатели, че „не трябва да бъдете победени... вие не бяхте създадени за поражение”. За нея нямаше значение какво беше нередно в живота, тялото, ума или душата на човека. Силата на Святия Дух можеше да го оправи. Всеки един от нас, казваше тя, има нежен Баща, и Той е Всемогъщият Бог!

Когато Кетрин Кулман говореше за силата на Святия Дух в своите събрания, всеки човек слушаше внимателно, защото тя свидетелстваше за Неговата покоряваща сила и я беше виждала проявена в хилядите чудотворни изцеления в нейните събрания. Кой не би искал да научи това, което тя знаеше, да бъде ученик на тази жена на Бог и да слуша това, което Бог ѝ беше говорил за Своя Свят Дух по време на многото часове, които те прекарваха в лично общение?

Съдържание:

Най-великата сила на света.....	1
Предговор.....	2
Святият Дух в Стария Завет.....	3
1. Святият Дух съществува вечно.....	3
2. Един Дух, една цел.....	5
3. Тайната на силата.....	7
4. Святият Дух в живота на Саул и Давид.....	8
5. Святият Дух - същият преди и днес.....	10
Святият Дух в Новия Завет.....	11
6. Святият Дух сочи към Исус.....	11
7. Реалността на Святия Дух.....	14
8. Трите личности на Троицата.....	17
9. Как да бъдем изпълнени със Святия Дух.....	20
10. Доказателства за изпълването със Святия Дух.....	22
11. Святият Дух в нас.....	26
12. Неограничена сила.....	28
13. Святият Дух ходатайства.....	30
14. Живот, изпълнен с Духа.....	32
15. Наша сила и наша защита.....	34
16. Победа чрез Святия Дух.....	37
Печатът на Святия Дух.....	39
17. Новородени.....	39
18. Желани от Бог.....	41
19. Нашето наследство в Христос.....	44
20. Святият Дух може да бъде наскърбен.....	46
21. Волята ни под контрола на Святия Дух.....	48
Въпроси, отнасящи се до Святия Дух.....	50

Предговор

Проповедите и искрените беседи по радиото на Кетрин Кулман, които бяха извор на благословение буквално за хиляди хора, докато тя беше жива, са толкова съвременни за света сега, както и когато тя стоеше пред събранията или пред микрофона в своето радио студио, говорейки скъпоценното Слово на Бог.

Откакто на 20 февруари 1976 г. Кетрин Кулман отиде вкъщи, за да бъде с Господ, фондацията е получила безброй молби във връзка с нейните послания за Святия Дух. Понеже има такъв глад в сърцата на мъжете и жените днес да знаят повече за тази мощна Трета Личност на Троицата, и да преживеят Неговата сила в и чрез живота си, ние сме събрали някои от посланията, които искаме да споделим с теб в тази книга. Тя често казваше: „Всеки успех, който бих могла да постигна в живота си, не е на Кетрин Кулман. Това е Святият Дух; това е успехът, който Святият Дух постига чрез един предаден съд” и „Святият Дух величае и прославя само една личност и тази личност е Исус Христос, Синът на Живия Бог”.

Приятелю, ако ти си християнин, наследник на Бог и победител с Христос Исус, тогава това славно преживяване от изпълването със Святия Дух е за теб. Това е част от твоето наследство. Ние се молим, докато четеш това послание не само да бъдеш благословен, но и променен, защото има много повече в Исус Христос и много повече в силата на Святия Дух, отколкото ти и аз можем да разберем. Той ще вземе това, което ние предаваме и ще го изпълни със Святия Дух. Ако не си се предал напълно на Исус, направи го сега! Бог да те благослови!

Фондация „Кетрин Кулман”

Святият Дух в Стария Завет

1. Святият Дух съществува вечно

Ще се съгласите, сигурна съм, че хиляди, които наричат себе си християни, хора от всички деноминации, отдават почит на Святия Дух всяка сутрин, докато хвалят Бога. Католици и протестанти изпълват църквите ни и пеят хваления или изговарят името на Святия Дух, но въпреки това много малко от тях знаят нещо за Него, а някои дори не вярват, че Той е Личност.

Ние мислим, че познаваме Бог Отец, и Го почитаме като Велик Създател. Говорим за Исус, Сина на Живия Бог, който дойде, живя на земята и умря на кръста. Хиляди хора познават личността Му, но стане ли въпрос за Святия Дух, се оказва, че за Него се знае малко или почти нищо не се знае. Затова, преди да започнем тази серия от поучения за Святия Дух, искам да подчертая, че когато говоря за Деня на Петдесетница, имам предвид времето, когато Словото беше изпълнено, точно както Исус обеща, преди да се възнесе (Йоан 16:7). Той каза, че е необходимо да замине, защото трябваше да приеме позицията на велик първосвещеник, седнал от дясната страна на Бог Отец. Не можеше да остане тук, но обеща, че няма да ни остави без утешител или без сила. Обеща, че чрез личността на Святия Дух ще даде сила, както в личния ни живот, така и в църквата. Исус каза, че тази мощна трета Личност на Троицата ще дойде, след като Той се върне при Отец. Тогава Той щеше да заеме Своята позиция на Велик Първосвещеник. Святият Дух също трябваше да приеме нова позиция, която не беше заемал никога преди това.

Когато говоря за деня на Петдесетница, аз не го ограничавам до едно единствено преживяване, което учениците са имали в Горницата при идването на Святия Дух. Ние живеем в Деня на Петдесетница и той ще продължи до момента, в който Святия Дух напусне тази земя точно, както я е напуснал Исус. И когато Святия Дух напусне, Той ще вземе със Себе Си църквата, съставена от вярващи, които са били родени в Тялото на Христос.

Искам да обърна специално внимание на Святия Дух, който винаги е съществувал, и на Неговата работа преди деня на Петдесетница, за да можете да се запознаете по-добре с личността Му. Тази дискусия може напълно да промени възгледите ви, ако сте мислили за Него като за личност, която

съществува само от Деня на Петдесятница. Той е присъствал на сътворението - ние разбираме това от Битие 1:1-2 „В началото Бог създаде небето и земята. А земята беше пуста и неустроена; и тъмнина покриваше бездната; и Божият Дух се носеше над водата.”

Никога няма да забравя момента, в който Светият Дух откри в сърцето ми една чудесна истина. Мисля, че това е едно от най-великите откровения, което някога съм получавала. Разкри ми, че цялата Библия от Битие до последната книга на Новия Завет, книгата на Откровението, сочи към една личност - Исус, Божият Син. Библията е Словото на Бог, нейният автор е Светият Дух, а в своята цялост тя е откровение за Исус Христос.

Сигурна съм, че познавате историята за изкушението на Ева в Едемската градина, за греха на Адам и Ева, и това, че Бог ги изгони от градината, да не би да ядат от дървото на живота и да живеят завинаги в своето пропаднало положение (Битие 3:22-24). Бог никога не се проваля! Аз вярвам, че това Го подтикна да свика съвет в Небето, където трите Личности на Божеството - Отец, Сина и Светия Дух - заедно решиха да дадат жертвата, която трябваше да осигури изкуплението на човека. Тези три Личности се събраха около масата за преговори - различна индивидуалност, но винаги в съвършена хармония и единство. На този съвет беше съставен плана за изкуплението на човека. Необходим беше чист и безгрешен човек, който никога не беше докосван от грях. Исус се обърна към Отец и предложи Себе Си, за да бъде даден чрез Светия Дух за спасението на човечеството. Често цитираме Йоан 3:16, един от най-добре познатите стихове в Библията, но, приятелю, Бог никога не би могъл да даде Своя Единороден Син, ако първо Неговият Син не беше пожелал да дойде на земята като жертва. Не, Отец не би могъл да даде Исус като чудесен дар от любов за човечеството освен, ако Исус не беше предложил Себе Си като жертва. Като резултат, Исус се съгласи да приеме образа на човек и да плати цената за спасението на хората. Това е кръвта, която никога не е докосвана от греха, кръвта на един, който никога не е познал греха, можеше да отговори на това условие и да плати тази цена. Само един можеше да покрие този критерий - съвършеният Син на Бога.

Опитайте се да си представите тази среща, на която Троицата се съвещава. Представям си как Светият Дух, който е силата на Троицата, се е обърнал към Исус и е обещал: „Аз ще изпълня Моята част в осъществяването на плана. Ако ти отидеш, Аз ще се погрижа за служението Ти пред хората. Аз ще бъда Твоят Помощник.” Моля ви, не ме мислете за еретичка, заради тези думи. Аз ги вярвам с цялото си сърце. Аз вярвам, че Светият Дух е искал да каже: „Ако Ти отидеш на земята и дадеш живота Си като жертва за изгубеното човечество, най-малкото, което Аз мога да направя, е, да Те представям и да откривам Твоята любов и Твоята цел в сърцата на мъжете и жените.” И от този момент Светият Дух е започнал да представя Исус по чудесен начин, като прославя името Му и насочва вниманието към Него. Той не чака Исус да дойде в образа на бебе в онази първа Коледна утрин. Веднага започна да открива Исус в сърцата на хиляди мъже и жени.

Нека ви напомня, че когато в Библията са използвани думите „Божият Дух”, те винаги се отнасят за Светия Дух. Няма се предвид нито Бог Отец, нито Исус

Христос Сина. Независимо дали са използвани в Стария или в Новия Завет, думите „Божият Дух“ се отнасят за Святия Дух.

Святия Дух е Този, който даде на старозаветните и на новозаветните пророци всички откровения, които те получиха. Святия Дух е Този, който откри на Йоан всичко, което е записано в последната книга на Новия Завет. В самото начало на Откровение Йоан пише: **„В Господния ден бях в изстъпление чрез Духа“** (Откровение 1:10). Всичко, което Йоан получи като пророчество относно тези последни дни, ние виждаме да се изпълнява буквално пред очите ни.

Това, което беше пророкувано, търсено и очаквано от поколения наред, сега бързо се превръща в история. Най-съвременната книга, която имаме днес, е последната книга на Новия Завет - Откровението на Исус Христос. Всички тези неща са дадени чрез откровение от Святия Дух по същия начин, по който Той ги откри на пророците от Стария Завет. Святия Дух даде тези откровения на Еремия, на Исаия и на всички старозаветни пророци. Събитията, за които те пророкуват не са плод на тяхното собствено мислене и това е причината, поради която няма никакви противоречия както в Стария Завет, така и в Новия Завет. Една и съща Личност, Святия Дух, даде всички откровения. В скъпоценното Божие Слово Святия Дух е открил цялата истина, която ни е необходимо да знаем във връзка с Божия промисъл. Върху тези истини хората могат да градят живота си в продължение на векове и през цялата вечност. Това е откровение от Бога, дадено чрез вдъхновението на Святия Дух. В посланието до Евреите се казва, че Словото на Бог е жива сила, по-остро от всеки двуостър меч, който може да проникне до дълбочините на душата и духа (Евреи 4:12). И ако Божието Слово е дадено чрез вдъхновение от Святия Дух, а това е така, тогава ние трябва да Го слушаме, трябва да Му вярваме и трябва да Му се покоряваме.

Много преди Святия Дух да дойде в деня на Петдесетница, много преди да се представи на онези вярващи в Горницата, Той се е откривал чрез пророчествата, защото всички пророци са получили своето вдъхновение и своите откровения от третата Личност на Троицата. Сега нека оставим основното служение на Святия Дух и да разгледаме как Той е служил на хората по време на Стария Завет. Преди да започнем нашето изучаване, нека си припомним, че за Бог е важна отделната личност. Ти си важен за Него. Нищо не ме вълнува повече от това, да виждам как Той работи във всеки отделен човек - да наблюдавам как взема един земен съд, един посветен на Него живот и да виждам как Святия Дух работи в този живот и чрез него. Няма по-голям комплимент за човек от това, Святия Дух да променя живота му и да работи чрез него.

2. Един Дух, една цел

Нека първо да проследим накратко живота на Йосиф. Фараонът, който управляваше над Египет, разпозна силата на Святия Дух в живота на този млад мъж. Фараонът знаеше, и вие също ще се съгласите, че има нещо различно, нещо необикновено в живота на Йосиф. Не вярвам Йосиф на външен вид да се е различавал много от всеки друг човек, живял тогава или в наши дни. Какво го прави необикновен? Кой беше изворът на сила в живота на Йосиф? Фараонът разпозна тази сила и обяснението ѝ е дадено в Битие 41:38 **„Можем ли да**

намерим човек, като тоя, в когото има Божия Дух". Питам се дали фараонът наистина е знаел за кого говори, дали е знаел нещо за Третата Личност на Троицата. В едно нещо съм напълно сигурна - фараонът разпозна мъдростта, знанието и свръхестествената сила в живота на Йосиф, сила, по-голяма от човешката, и той я оцени правилно. В живота на Йосиф действаше Духът на Бог. В 31 глава от книгата Изход виждаме нещо друго, което може да бъде показателно. Отнася се до работниците, които построиха шатъра в пустинята. Ако изучавате Библията, ще се съгласите, че шатърът в пустинята е едно от най-съвършените произведения на изкуството. Що се отнася до изработката, тя е била майсторска. Дори съвременните архитекти се чудят на уменията и способностите на хората, които са работили върху шатъра в пустинята. Словото на Бог заявява относно един от тези мъже: „**и изпълних Го (Веселеил, главния майстор) с Божия Дух, в мъдрост, в разум, в знание и във всякакво изкуство, за да изработва художествени изделия, да работи злато, сребро и мед, и да изсича камъни за влагане и да изрязва дърва за изработването на всякаква работа**” (Изход 31:3-5).

Святият Дух работеше чрез тези мъже. Осмелявам се да кажа, че те са били обикновени хора с обикновени способности, но Бог, чрез Святия Дух, е насочвал техните умове, е насочвал техните ръце, за да станат напълно съвършени в своите умения. Шатърът е трябвало да бъде построен посред Божествения план, без каквито и да е недостатъци в неговата конструкция или в изработването му. Изисквало се е съвършено майсторство, за да бъде съвършен храмът, в който Бог обитава. Тайната на това съвършенство е в Святия Дух.

В единадесета глава на книгата Числа е отбелязано нещо още по-показателно. Знаем, че Святият Дух беше върху Мойсей - един в действителност обикновен човек, със същите желания, като всеки от нас. Въпреки това, Мойсей беше един от най-великите водачи, които Израелската нация някога е имала. Каква беше тайната на силата в неговия живот? Каква беше тайната на неговото велико лидерство? Това беше силата на Святия Дух. Въпреки, че беше велик водач, Мойсей се нуждаеше от помощници и Бог знаеше това, но съветниците щяха да са пречка, ако нямаха същия ум и същата цел като него. Затова беше необходимо същият Дух, Святият Дух, който живееше в Мойсей, да живее и в онези седемдесет мъже, които го обграждаха. Бог взе от Духа, който беше върху Мойсей и го постави върху тях. Като резултат, тези седемдесет мъже, които сега имаха една цел, един ум и Божия Дух, бяха отделени, за да станат съветници и помощници в отговорността за ръководенето на народа Израел. За един изпълнен с Духа човек е трудно да работи в съвършена хармония и с единна цел с някой, който не е изпълнен с Духа.

Разбрах, че има хора, с които е невъзможно да върша ден и нощ работата на Господ. Те не биха ми помогнали с каквото и да е, въпреки че са новородени християни. Разбирате, че е съвсем различно, когато Святият Дух притежава живота на един човек, когато владее ума му, тялото му, когато го изпълва изцяло, когато му е дал ума на Христос (I Коринтяни 2:16). Тогава става така, че не работят двама, трима или няколко души, а всички умове работят като един, защото това е умът на Христос (I Коринтяни 1:10). Виждаме колко чудесно Бог е изработил този план за Мойсей.

Седемдесет мъже са отделени да му помагат в отговорността за ръководенето на народа на Израел. Бог каза: „**И Аз като сляза, ще говоря там с тебе; и ще взема от духа, който е на тебе; и ще го поставя върху тях; и те ще носят товара на хората заедно с тебе, за да не го носиш ти сам**” (Числа 11:17). Доколкото мога да определя, Писанието не казва предварително, че Божият Дух е живеел в Мойсей, нито, че Бог го е помазал и го е направил мъдър, но ние можем да видим определени резултати от действието на Святия Дух в живота на Мойсей като водач. В този пасаж Бог казва, че ще вземе от Духа, който беше даден на Мойсей, и ще го даде на тези седемдесет мъже. И Той направи точно така: „**Тогавя Господ слезе в облак и говори с него, и като взе от духа, който беше на него, тури го на седемдесетте старейшини**” (Числа 11:25).

Мойсей служеше чрез дарбата на духа, която му беше дадена, и седемдесетте мъже, които бяха негови помощници, служеха също чрез дарбата на Святия Дух.

3. Тайната на силата

Гедеон

Нека сега да обърнем на книгата Съдии и да разгледаме разказа за един човек, наречен Гедеон. Искате ли да знаете тайната на неговата сила? Тя е в същата Личност, която е предмет на тази книга: Святия Дух. В Съдии 6:34 се казва: „**Господният Дух дойде върху Гедеон**”. Когато продължаваме да четем, виждаме подготовката на Гедеон за битката, която той спечели, начело на триста мъже. Същественото е, че Гедеон успя, защото Духът на Господ дойде върху него.

Самсон

И така, стигаме до друг разказ, този за Самсон, записан в Съдии 14:6 „**И Господният Дух дойде със сила на него, и той го разкъса, както би разкъсал яре, и то без да има нещо в ръката си**”. По-нататък четем как филистимците извикаха срещу Самсон и „**Господният Дух дойде със сила на него; и възетата, които бяха на мишците му, станаха като лен, прегорен с огън**” (Съдии 15:14). Помня, че като малко момиче можех да слушам тази история за Самсон отново и отново. О, той беше велик човек в моите очи! Децата от днешното поколение се възхищават от Батман или Супермен, но когато аз бях малка, моят идеал беше Самсон, най-силният мъж, който е живял някога. Той беше моят Супермен, и много от децата, които ходеха на неделно училище го възприемаха по същия начин. Знаете ли, не беше толкова отдавна, когато научих тайната за силата на Самсон, и тя не е в неговата коса, а в Святия Дух. Като дете си мислех, че Самсон е силен, защото е оставил косата си да расте, и аз започнах да гледам всички дългокоси мъже и да си мисля, че те също трябва да са силни като Самсон. Но изследвах Божието Слово и открих, че тайната на силата и мощта на Самсон не е в неговата коса, а в Святия Дух. Бог издигна Самсон и Божият Дух идваше върху него - не само веднъж, а много пъти, винаги, когато имаше нужда от проявлението на Божествена сила. Това не е силата на Самсон. Силата му не е и в дължината на косата му. Дългата му коса е

само израз на покорство пред Бог. Божият Дух е този, който дойде върху Самсон и му даде сила да извърши велики подвизи.

Човек прави първата стъпка, която води надолу, когато откаже да се покорява на Господ. Помнете, че силата в живота на Самсон, която му даде възможност да направи всичко, за което четем, е силата на Святия Дух. Когато Самсон се покоряваше на Бог, Святия Дух идваше върху него, но когато той спря да се покорява на Бог, мощната сила на Святия Дух му беше отнета.

Един от най-тъжните стихове от Божието Слово се намира в Съдии 16:20 **„И той се събуди от съня си и каза: Ще изляза както друг път и ще се отърся. Но той не знаеше, че Господ се беше оттеглил от него”**. До този момент, приятелю, Святия Дух беше този, който се проявяваше, идвайки върху Самсон. Духът на Господ беше този, който идваше мощно върху Самсон и правеше въжетата върху неговите ръце като лен, прегорен с огън. Сега обаче, Самсон беше непокорен. Той наскърби Бог и Святия Дух. Тъй като силата на Святия Дух беше тази, която действа, когато тази сила се оттегли, разликата беше видима. Удивително и чудесно е, когато Святия Дух действа вместо нас, но Самсон не беше предупреден за факта, че Бог се е оттеглил от него и сега той трябва да се бори сам. Едно е да те води силата на Духа и съвсем различно е да си воден от плътта. Святия Дух напусна Самсон и той стана като всеки друг човек.

4. Святия Дух в живота на Саул и Давид

Вече видяхме резултатите от силата на Святия Дух в Старозаветната ера, когато Той идваше върху някои подбрани личности. На едни Той даде специален талант и майсторство. Използва езика на други, за да говори чрез тях, и им даде способността да ръководят. Надари Самсон с физическа сила. Но всичко беше Божие дело, което не зависи от никой друг.

Днес, като новородени мъже и жени, ние наследяваме обещанието на Господаря, че Святия Дух ще живее в нас. Това е планът и целта на Бог - всички, които са новородени, трябва да бъдат изпълнени с Духа. Но в дните на Стария Завет това не беше така. Мойсей, Йосиф, Гедеон и Самсон не можеха да се похвалят, че са изпълнени с Духа, заради своите особени качества. Те не са заслужили присъствието на Святия Дух. Бог им даде този дар, защото такава беше Неговата независима воля. Не се налагаше да полагат усилия, нито можеха да получат дара, като се молеха за него. Бог ги избра и ги направи Свои инструменти.

И така, първата съществена разлика, която забелязваме, е, че в Стария Завет Святия Дух не живееше във всички вярващи, но днес, в дните на Петдесетница, това не е така. Второ, трябва да отбележим, че Святия Дух слизаше върху определени хора, за да им даде някои специални пълномощия. Мойсей и седемдесетте бяха упълномощени да ръководят. Работниците в пустинята бяха упълномощени да построят шатъра, който щеше да бъде Божие обиталище. Това беше Божий план и конструкцията трябваше да бъде съвършена, какъвто беше замисълът. Затова Бог даде сила на тези работници и майстори, като ги обучаваше по свръхестествен начин как да построят съвършена сграда, в която да обитава Самият Той.

Служението на Святия Дух не е да подпомага общението, нито да води към хваление и поклонение, нито да изгражда специални взаимоотношения между тези, в които обитава с Бог Отец или Сина. Святият Дух беше даден, за да извърши Своето специално и точно определено дело.

Познаваме разказа за Саул. Той беше помазан и упълномощен за цар на Израел, когато Святият Дух слезе върху него. Писанието казва, че **„Господният Дух беше се оттеглил от Саул и зъл дух от Бог го мъчеше”** (I Царе 16:14). Саул извърши велики дела чрез силата на Духа, но Святият Дух се оттегли, понеже обитаваше временно в Саул, и той беше оставен без Божието присъствие и сила. Присъствието на Святия Дух не съпътстваше постоянно Саул. Той идваше върху него само от време на време. Но има нещо, което докосва дълбоко сърцето ми и аз вярвам, че това е едно изключение от всичко, което съм казала. Отнася се до Давид. Често съм се питала, защо той има такова специално място в сърцето на Бог. Според мен причината е в това, че Бог познаваше сърцето на Давид. Той съжالياва за греха си с Витсавее. Грехът му не можеше да бъде скрит от народа, който управляваше. Той беше явен, не можеше да се отрече. Давид беше човек, при когото Духът дойде, за да обитава, но той знаеше много добре, че неговите взаимоотношения със Святия Дух не са гарантирани и постоянни. Давид знаеше, че поради неговите грехове Духът може да го напусне и да се оттегли от него, както Бог се оттегли от Самсон и от Саул. Знаеше, че по същия начин, по който Духът беше отнет от Самсон, така, както Той напусна Саул, можеше да напусне и него. Затова Давид се помоли на Бог, като разчиташе на Неговата милост, да го изчисти от греха му и да употреби кръвта на жертвата и водата на изчистването.

О, ако искате да видите искреността в сърцето на Давид, ако искате да видите истинския Давид, прочетете петдесет и първи Псалм, където той вика: **„Смили се за мене, Боже, според милосърдието Си; според множеството на Твоите добри милости изличи беззаконията ми”** (Псалм 51:1). И днес има мъже и жени, които някога са били използвани от Бог, но сега не искат да признаят греховете си. Ако вие сте един от тях, мястото, от където трябва да започнете, е, да признаете пред Бог престъпленията и греховете си. Давид каза: **„На Тебе, само на Тебе съгреших и пред Тебе извърших това зло; признавам това, за да бъдеш оправдан, когато говориш и да излезеш непорочен, когато съдиш. Ето, родих се в нечестие, и в грях ме зачна майка ми. Ето, понеже желаяш искреност вътре в човека, научи ме на мъдрост в скришното на сърцето ми. Поръси ме с исоп и ще бъда чист; измий ме и ще стана побял от сняг. Дай ми да чуя радост и веселие, за да се зарадват костите, които си строшил. Отвърни лицето си от греховете ми и всичките ни беззакония изличи. Сърце чисто сътвори в мен, Боже, и дух постоянен обновявай вътре в мене”** (Псалм 51:4-10).

Това е вик от дълбочините на сърцето на човек, който се покаява за греховете си, вик на истинско покаяние, и в същото време в него виждаме най-големия страх на Давид. Той е изявен в следните думи от Псалма - стих 11: **„Не отнемай Святия Си Дух от мен”**. Давид помнеше, че Святият Дух беше отнет от Саул. Помнеше, че Святият Дух беше отнет и от Самсон, и че **„той не знаеше, че Господ се беше оттеглил от него”**. Затова Давид в страха си да не би същата чудесна сила на Духа да бъде отнета и от него, извика: **„Не ме**

отхвърляй от присъствието Си; и не отнемай Святия Си Дух от мен”. С други думи Давид казваше: **„Вземи всичко друго, което бих могъл да имам, вземи всички земни притежания, които биха могли да бъдат мои, вземи всяка земна сила, която мога да притежавам. Вземи всичко, но моля Те, не ме отхвърляй от присъствието Си, о, Боже, и не отнемай Святия Си Дух от мен. Защото, когато Той си замине, аз оставам просто плът - един обикновен човек без сила.”**

5. Святият Дух - същият преди и днес

Очевидно изливането на Святия Дух във времето на Стария Завет беше независимо Божие дело. Без да се страхувам от опровержение, казвам, че пророците от Стария Завет са говорили истината, която им е откривана чрез Святия Дух. Писанието в I Коринтяни 2:10-11 потвърждава моето изявление: **„А на нас Бог откри това (нещата, които Бог приготви) чрез Духа Си, понеже Духът издирва всичко, даже и Божиите дълбочини. Защото що има у човека, освен духът на човека, който е в него? Така и никой не знае що има у Бог, освен Божия Дух”**. Всяко откровение се дава чрез Святия Дух, както и знанието за това откровение се дава чрез същата мощна трета личност на Троицата. Понякога се възхищавам на обикновената благочестива жена, скъпоценна в Божиите очи, която е неграмотна за много неща. Въпреки това, тя със сигурност знае за Библията и за духовните истини повече от много хора, които имат високо образование. Знае повече от някой, който може би е уважаван и почитан, от чиято образование се възхищават, но за съжаление е човек, за когото Библията не съдържа никакви реални истини, и който в действителност няма каквото и да е разбиране за Словото на Бог. Възможно ли е една вярваща домакиня да знае повече за Библията от библейски учен? Да. Защото Библията е духовна книга и тя трябва да бъде открита на духовните ни сетива от Святия Дух така, както е била и вдъхновена от Него.

Образованието е чудесно и, моля, не разбирайте, че подценявам образованието. Това, което имам предвид, е, че Библията е различна от правото, от медицината, от което и да е друго учение в целия свят. Тя е вдъхновена от Святия Дух. Писанията са били дадени чрез Святия Дух и могат да бъдат открити на човешките умове само чрез Святия Дух. Това е нещо, което не се научава в училище. Човек получава Святия Дух на колене, в молитвената си стая и откровенията трябва да дойдат направо от Него. Святата Библия е книга, която дръзва да пише предварително бъдещата история на този свят. Пророкува това, което понастоящем се случва с народите по света. Това е Книга, която дръзва да назове буквално бъдещето на човечеството, и да се спори със Словото на Бог е глупаво, защото до наши дни човечеството е видяло изпълнението на много пророчества.

Нека да се обърнем към Стария Завет. В живота на Исус Христос, Синът на Бог, бяха изпълнени много пророчества, но старозаветните пророци никога не видяха Исус. Те бяха само подбуждани от Святия Дух да пророкуват. В Новия Завет, в Деяния 1:16 четем, че истинското откровение за истината идва от личността на Святия Дух. Петър каза на учениците, събрани в Горницата: **„Мъже и братя,**

това писание, което Святият Дух предсказва за Юда чрез устата на Давид, трябваше да бъде изпълнено". Тук Петър говори за Псалм 41:9, който описва как ще бъде предаден Христос: **„Да! Самият ми близък приятел, комуто имах доверие, който ядеше хляба ми, вдигна своята пета против мене"**.

Приятелю, ако не вярвате, че Библията съдържа духовни истини, ако не я приемате като най-съвременната книга, писана някога, ако я смятате за остаряла, трябва да промените мисленето си. Изтрийте праха от Библията си. Започнете да я четете. Тя е като динамит и Бог ще изпълни Словото Си до последната буква и точка. Знайте, че ако аз поучавам нещо, а Библията казва обратното, то Библията е права. Можете да изградите живота си върху Библията. Никога не спорете с нея. Тя е свръхестествена книга, вдъхновена е свръхестествено. Този, който вярва, че в Божието Слово има противоречия, греши. Новият Завет не противоречи на Стария, нито Старият Завет казва нещо, противоположно на Новия. И двата са дадени от едно и също вдъхновение - това на Святия Дух и Той не си противоречи. Това е чудесно! Ще цитирам Петър: **„И това да знаете преди всичко, че никое пророчество в Писанието не е частно на пророка обяснение на Божията воля, защото никога не е идвало пророчество от човешка воля, но святите човеци са говорили от Бога, движими от Святия Дух"** (II Петрово 1:20-21). Какво означава това? Означава, че пророчеството не се е родило в ума на автора, който го е писал. Тялото, плътта на този, чрез когото е писано, е било само съд; пророкът е писал като стенограф. Така и днес Святият Дух търси само посветени съдове и Неговата Сила е тази, която работи чрез празния съд.

Святият Дух в Новия Завет

6. Святият Дух сочи към Исус

Старият и Новият Завет в Библията не са две отделни книги. Те са части от една книга и не е възможно да бъдат разбрани поотделно. Искам да подчертая нещо, върху което може би никога не сте се замисляли, но уверявам ви, това е жизнено важно. Библията има само един автор.

Аз съм напълно убедена, че тези приблизително четиридесет мъже бяха само използвани от Святия Дух, за да бъдат написани книгите на Библията. Не съм сигурна как точно трябва да наречем тези мъже, но какъвто и термин да употребим, ние знаем, че в действителност Святия Дух е Авторът на Писанията. Това обяснява липсата на каквито и да било противоречия между Стария и Новия Завет. Святият Дух е единственият Автор на Писанията.

Библията ясно заявява, че **„никога не е идвало пророчество от човешка воля, но святите човеци са говорили, движени от Святия Дух"** (II Петрово 1:21). Апостол Павел никога не е срещал Давид. Те са живели в различни поколения, имали са различни съдби. Павел не е живял в епохата на Еремия и Исаия, но това, което всички те са написали и това, което са говорили, е в

съвършена хармония и единство. Защо? Защото един и същ Свят Дух е работил чрез всеки от тях.

Нека да разгледаме нещо заедно. Пасхата е установена в нощта, в която Бог извежда децата на Израел от Египет. Бог избави израелтяните от ръката на фараона и ги освободи от робство, след като десет язви поразиха египтяните. На израелтяните беше заповядано да поставят от кръвта на жертвено агне върху страничните стълбове и над вратите си, за да бъдат разпознати от ангела на смъртта. Бог обеща, че ангелът на смъртта ще види кръвта от агнето без недостатък над и около вратата. Това ще бъде белег, че трябва да отmine този дом и смъртта няма да поразява там. И от тогава насам Пасхата се спазва всяка година като спомен за великото спасение от робство и за Божията закрила.

Сега да отворим Новия Завет. В първото послание към вярващите в Коринт Павел говори за Христос, който е пасхалното Агне, жертвано за нас. Ако съпоставим книгите Левит и Коринтяни, ще видим, че всичко, което се изискваше в Стария Завет, сочи към едно единствено събитие в Новия завет. Господ Исус Христос, Божият Син, проля кръвта Си, за да можем ние да придобием закрилата на Неговата кръв, за да бди над нас, да ни пази като Своя собственост. Исус е Божият Агнец, който понесе греховете на света. В Египет виждаме образа и сянката на Един, който предстоеше да дойде - Самият Син на Живия Бог. Сега ние, християните, честваме празника Пасха всеки път, когато участваме в разчупването на хляба и приемаме виното на Господната вечеря.

Нека сега да разгледаме Празника на безквасните хлябове - свещен празник, който следва Пасхата и все още се спазва от ортодоксалните юдеи. Тези, които спазват Пасхата и ядат от пасхалното агне, трябва да спазват седемдневен период, през който не бива да държат никакъв квас в домовете си. Квасът е символ на нечистотата. Отворете с мен Новия Завет на посланието на Павел до църквата в Коринт. Апостолът увещава вярващите да изчистят стария квас (I Кор. 5:7).

Какво означава това? Означава, че този, който е бил новороден, е бил очистен чрез кръвта на Агнето и така е станал ново създание в Исус Христос. Кръвта на Христос не само изкупва душата, но и очиства. Павел казва: „**Изчистете стария квас**”. И тъй като сме нови създания в Исус Христос, след като сме били новородени, ние придобиваме нов начин на живот. „**Старите неща преминаха; ето, всичко стана ново**” (II Коринтяни 5:17). Сега имаме общение с Христос и свят живот чрез Него. Третият празник, описан в Стария Завет, е Празникът на първите плодове.

Юдеите трябваше да занесат на свещеника сноп от първите плодове от жътвата, за да може той да подвижи снопа като дар пред Господ (Левит 23:10-14). В Новия Завет този празник е преобраз на възкресението - първо на Христос, а после „**при пришествието на Христос на тия, които са Негови**” (I Коринтяни 15:23). Във връзка с това, което казвам, прочетете цялата 15 глава от посланието и специално 23 стих. Христос е първият плод от тези, които ще Го последват в жътвата. Заради Неговото възкресение и заради това, че Той живее, ние също ще живеем.

Не трябва да се страхуваме; не трябва да се притесняваме, нито да се тревожим за възкресението на нашите тела. Не трябва да се страхуваме от смъртта, защото Той е първият плод. Той отиде преди нас. Гробът не може да задържи

Неговото тяло. Той е жив. Той е от дясната страна на Отец. Исус е първият плод и един ден ние ще бъдем като Него.

Ще забележите, че Бог установи тези празници според предварителен план. Христос, който е нашата Пасха, изкупва чрез кръвта Си и донася на тези, които са спасени, нов начин на живот. Христос е подвижният сноп, първият плод от жътвата, който ще бъде принесен пред Бог чрез възкресението Му. Така че, тук в Стария Завет виждаме разпятието и възкресението на Христос, представени чрез тези два празника. Следващият празник е Петдесетница, петдесет дена след Празника на първите плодове. Мойсеевият закон изисква **„да преброите петдесет дена и тогава да принесете новохлебен принос Господу. Да донесете от жилищата си движим принос два хляба”** (Левит 23:16-17). Когато прибираха първите плодове от жътвата, юдеите трябваше да вземат жито, да го смелят на брашно и да изпекат брашното на хляб, който да принасят на Бог. Приносът при втората благодарствена служба не е от снопове, а от еднакви хлябове, които се поставят заедно и се принасят на Бог. Помнете, че Исус е Пасхалното Агне, което беше жертвано за нас. В Него имаме нов живот, без квас. На нас, новородените християни, които принадлежим на Бог чрез Христовото възкресение, Бог обещава възкресение, подобно на Неговото. В нашите възкресени тела ще бъдем като Исус. Ще Го видим лице в лице.

Имайте предвид, че когато разглеждаме празника Петдесетница, ние навлизаме в областта на Святия Дух. Той е посредникът, който ще обедини хората и ще представи църквата пред Бог - съвършена и единна. Точно такава е целта на Святия Дух днес. Ние днес не сме отделни снопи, а сме като този хляб - Неговата църква. Когато приемем Христос за свой Избавител от греха, ние се раждаме в Тяло, наречено църква. Няма значение дали сме юдеи или езичници, католици или протестанти, няма никакво значение къде се провеждат събранията на църквите ни или каква е нашата националност. Това, което ни прави различни от целия свят, е, че когато сме признали Сина на Живия Бог за наш Спасител от греховете, ние сме били новородени. Това е кръвта, която изкупва душата, не просто кръв, а кръвта на Христос. Той е абсолютно съвършен, грехът не е докосвал тялото Му. Единствено Неговата кръв е чиста - кръвта на Сина на Живия Бог!

В наши дни Святия Дух има точно определена задача - изграждането на Христовото тяло, Неговата църква. На Петдесетница Святия Дух дойде, за да живее на земята, и Той ще остане тук, докато църквата стане съвършена. Вижте Неговото мощно действие! Помнете, че говорихме как Исус предложи Себе Си чрез Святия Дух, за да бъде принесен в жертва на човечеството, и че Святия Дух обеща да бъде посредник на Христос. Той обяви, че ще представя Исус и ще Го издига. Докато все още беше на земята, Самият Исус обеща, че Святия Дух ще дойде скоро.

Неговите думи са записани в 16 глава на Евангелието от Йоан: **„А сега отивам при Онзи, който Ме е пратил”** (Йоан 16:5). За кого говори Исус? Този, който Го изпрати, беше Бог Отец. Исус продължава: **„Обаче Аз ви казвам истината, за вас е по-добре да отида Аз”** (стих 7). Тук Исус обяснява на Своите ученици защо беше необходимо да замине - за да изпълни съвършения план на Бог. Времето, когато Исус трябваше да се върне при Отец и да заеме позицията на Велик Първосвещеник, беше близо, но Той обеща, че няма да остави учениците

Си сами, нито без утешител. Ще има един, Святият Дух, който ще дойде и ще извърши най-важната работа - омесването на „хляба“, който беше представен на празника на Петдесетница, петдесет дни след Пасхата.

„Защото, ако не отида, Утешителят няма да дойде на вас, но ако отида, ще ви Го изпратя. И Той, когато дойде, ще обвини света за грях, за правда и за съдба. За грях, защото не вярват в Мене; за правда, защото отивам при Отца, и няма вече да Ме виждате; а за съдба, защото князът на този свят е осъден. Имам още много неща да ви кажа, но не можете да ги понесете сега” (Йоан 16:7-12). Исус знаеше, че Неговите ученици няма да разберат напълно всичко, което им казва, но знаеше също, че Святият Дух щеше скоро да дойде и да живее тук на земята, заедно с тях, за да изпълни Своето предназначение.

Святият Дух дойде и Той все още е тук! **„А когато дойде Онзи, Духът на истината, ще ви упътва на всяка истина, защото няма да говори от Себе Си, но каквото чуе, това ще говори, и ще ви извести за идните неща. Той Мене ще прослави...”** (Йоан 16:13-14).

Спомнете си - Святият Дух винаги прославя Исус, винаги представя Исус. Святият Дух е посредникът на Исус. В цялата Библия Той говори за Исус, открива Исус и тук Господ казва: **„Той Мене ще прослави, защото от Моето ще взема и ще ви известява. Всичко, що има Отец е Мое, затова казах, че от Моето като взема, ще ви известява”** (Йоан 16:14-15).

Ясно разбираме, че нито един човек не може да познае Святия Дух нито в Стария Завет, нито в Новия Завет, без да познава Исус, защото Святият Дух винаги прославя и открива Исус Христос - Сина на Бог. **И до сега Той продължава да изпълнява Своята задача!**

7. Реалността на Святия Дух

Ако в действителност не обичате „пълнозърнест хляб“, може би този вид пълнозърнест хляб, който аз ви предлагам, ще ви хареса. Той е малко по-различен от обикновения. Старомоден е, но е добър за вас и ще нахрани душата ви с добра духовна храна. Говоря за реалността на Святия Дух. Нека споделя с вас няколко стиха от Писанието, които според мен ще ви разкрият нови неща. Намират се в девета глава на Евреи, стих 14: **„...то колко повече кръвта на Христа, който чрез Вечния Дух** (и помнете, че Вечният Дух е Святият Дух - б. а.) **принесе Себе Си без недостатък на Бога”**.

Много малко от младежите и християните на различна възраст, които някога са посещавали неделно училище, не знаят Йоан 3:16. Независимо дали помнят или не други стихове, те знаят този: **„Защото Бог толкова възлюби света, че даде Своя Единороден Син...”** Спомняте ли си, че в една от предните глави обсъдихме нещо, което трябваше да се случи, преди Бог да даде Исус като жертва за греховете ни? Бог не би могъл да даде Исус, ако Исус Сам не беше дал Себе Си. В посланието към Евреите се казва, че Исус принесе Себе Си на Бог Отец чрез Святия Дух. Защо? Защото Исус знаеше, че за да принесе Себе Си в жертва, Той трябва да приеме образ на човек. Трябваше да бъде заченат от Святия Дух в утробата на жена и докато върви по земята, щеше да бъде човек

така, сякаш не е Бог. Той знаеше всичко, което щеше да се случи, когато принесе Себе Си. Знаеше, че един ден ще трябва да се изправи лице в лице със сатана, със самия дявол. Той познаваше силата и мощта на сатана. Познаваше и немощта на човека, защото човекът беше паднал. Знаеше, че в образа на човек там, по бреговете на Галилея, Той щеше да се сблъска със силата на сатана, щеше да бъде атакуван от изкушенията, с които всяко човешко същество се сблъсква. Знаеше също, че в образа на човек от плът Той би могъл да се поддаде на тези изкушения.

Тук ще направя една пауза само за момент, защото някои хора се опитват да ни убедят, че Исус Христос не би могъл да се поддаде на изкушението, когато сатана дойде и Го изкушаваше в пустинята. Ако Исус не би могъл да се поддаде, тогава изкушенията, които Му се предлагаха, щяха да бъдат фарс. Преди да принесе Себе Си чрез Святия Дух в жертва за изкуплението на хората, Той имаше пълно съзнание, че идвайки на земята, стъпва на територията на сатана. Когато дойде в образа на човек от плът, Исус не носеше „нотариален акт“ за тази земя и двамата - и Исус, и сатана - знаеха това. Да, Исус знаеше много добре, че идва на дяволска територия, но знаеше също, че Святия Дух е Неговият чудесен Помощник и че ще може да противостои на изкушенията на сатана. Знаеше, че за да обори човешките съмнения, трябва да представи доказателства за Своята божественост. Знаеше, че трябва да покаже чудеса и знамения, които хората да видят с очите си. Но тъй като прие образа на човек, като че ли не е Бог, Той знаеше, че не може да направи всичко това със Своята Собствена сила. Никое човешко същество не е в състояние да го направи, затова Той трябваше да разчита на силата на Святия Дух. Исус предаде Себе Си чрез Святия Дух на Бог Отец, и Бог Отец даде Исус, за да изпълни съвършено Своя план за изкупление. Следете мисълта ми внимателно! Вземете за пример служението на трите лица на Троицата. Вижте Исус с пълна и безусловна вяра в Святия Дух. Знаете ли, понякога си мисля, всъщност съм сигурна, че твърде много говорим за нашата собствена вяра. Най-великият пример за вяра, който съм срещала в Словото на Бог, е вярата, която Исус показва във връзката, която имаше с другите два члена на Троицата. Исус имаше пълна вяра в Отец още преди да е бил заченат от Святия Дух в утробата на Мария. Също така още преди да дойде на земята, Той имаше пълна вяра в закрилящата сила на Святия Дух и в Неговата вяроност.

Нека сега да разгледаме в Божието Слово първата среща на трите личности на Бог, след като Исус принесе Себе Си чрез Святия Дух на Отец, за да ни изкупи. Имам предвид водното кръщение на Исус, описано в Матей 3:16 **„И като се кръсти Исус, веднага излезе от водата; и ето, отвориха Му се небесата и видя Божия Дух, че слиза като гълъб и се спускаше на Него“**. Вярвам, че след свръхестественото зачатие в утробата на Мария, тук за първи път Исус общува със Святия Дух. Никъде преди този момент не е описана връзката на Исус със Святия Дух.

Изведнъж нещо се случи. Небесата се отвориха и Исус видя как Божият Дух слиза на тях като гълъб и се спуска към Него. Не е ли чудесно това, че Святия Дух е уподобен на гълъб - най-нежната и най-чувствителната от всички птици? Гълъбът е тих и спокоен. Трите Личности се събраха отново. Случи се и друго: **„И ето глас от небесата“** (Този, който говори, все още е на небесата и това е Бог

Отец), **който казваше: Този е Възлюбеният Ми Син, в Когото е Моето благоволение**” (Матей 3:17). Тук виждаме изявена Троицата. Бог Отец казва: „**Този е Моят Възлюбен Син...**” С други думи, Бог потвърждава, че Исус е Този, Който чрез Святия Дух предложи Себе Си на Отец, и че Той дава живота Си за изкуплението на изгубените хора.

В същото време Святият Дух слезе върху Сина на Живия Бог. Когато Исус, Който беше човек до толкова, като че ли не е Бог, излезе от водата, след като прие кръщение, Святият Дух го увери, че е тук, за да Го облече със сила за служение. Святият Дух щеше да помага на Исус в работата, която Му предстои да извърши, като представя Отец в човешки образ.

Когато Исус дойде, в действителност Самият Бог в плът вървеше по земята. Святият Дух дойде върху Исус, който прие човешки образ, и Го облече със Своята чудесна сила за служение, буквално Го изпълни със Себе Си и със Своята сила така, както се изпълва съд.

Само това ли се случи? До тук ли свършва всичко? Не. Ние четем за изцеленията, които Исус извърши, докато беше след хората и често мислим, че Той направи тези неща чрез Своята сила, но чудесата не станаха чрез Неговата Собствена сила. Прочетете Деяния 10:38 „**Бог Го помаза (Исус Христос от Назарет) със Святия Дух и сила, който обикаляше да прави благодеяния и да изцелява всички угнетявани от дявола, защото Бог беше с Него**”. Чие дело бяха тези велики чудеса? Човешки ли? Нито един човек не може да ги извърши. Нито едно човешко същество няма силата за това. Когато Исус вървеше по тази земя в плът, като човек, така сякаш не е Бог, Той не би могъл да извърши нито едно чудо, ако силата на Святия Дух не беше в Него и ако същата сила не работеше чрез Него. Бог помаза Исус от Назарет със Святия Дух и със Сила. Приятели, това беше тайната в служението на Исус. Това беше силата, чрез която Исус извърши чудесата. Силата на Святия Дух работеше в Него и чрез Него. Ето защо Исус говори за Святия Дух. Той разкри пред учениците Си служението на тази чудесна Личност. Точно преди да замине, Исус се обърна към тях и Неговите последни думи бяха възможно най-важните от всичко, което беше казвал. Защо? Той заминаваше и напускаше Своя отговорен пост. Какво каза Исус точно преди нозете Му да се отделят от Елеонския хълм? Обърна се към тази шепа хора с думите: „**Ще приемете сила, когато дойде върху вас Святият Дух...**” (Деяния 1:8). Ще приемете сила - сила за свидетелство, сила да вършим същите дела, които Той извърши, защото същата тази чудесна Личност, Святият Дух, ще дойде. Исус каза, че ще Го изпрати и чрез Него ние ще имаме сила да живеем живот на победа. В плана на Исус никога не е съществувала възможността някой, който е Божие притежание, християнин, да живее живот на поражение. Исус живя живот без поражение, когато прие човешка плът. Той каза, че тайната на Неговата сила ще бъде тайна и на нашата сила.

Святият Дух е даден на вярващите с една единствена цел - да свидетелстват и да служат. Той не е даден, за да можем ние самите да Му се радваме и да Му се наслаждаваме. Исус никога не запази силата и Личността на Святия Дух само за Себе Си. Святият Дух ни е даден, за да свидетелстваме и да имаме сила за служение и ние, като части на Христовото тяло, трябва да действваме според това Му предназначение.

8. Трите личности на Троицата

Винаги ще помня отзвука, който получих, след като проповядвах една моя проповед по радиото за това, че Бог е Личност в телесен образ. Много хора ми писаха и ми благодариха за това поучение. Много от нас мислят за Бог като за духовна същност на всичката сила. Почитат Го като велик Владетел и Създател, който притежава неограничена мощ. Те приемат Бог като мистичен образ и не се отнасят към Него като към Личност в телесна форма. Въпреки това Писанието ясно учи, че Бог има телесен образ, и аз ще ви дам примери от Библията за доказателство. В 33 глава на Изход четем, че един ден Господ говори на Мойсей така, както разговарят близки приятели, защото Мойсей беше придобил Божието благоволение. И Мойсей поиска от Бог: **„Ако наистина съм придобил милост пред Тебе, нека Те видя поне веднъж, нека видя лицето Ти отдалеч“**. Когато Мойсей помоли за това, Бог му отговори: **„Не можеш да видиш лицето Ми, защото човек не може да Ме види и да остане жив“** (Изход 33:20). Много пъти и аз като всяко обикновено човешко същество съм мислела, че ако само за минута видя моя Господ, бих могла да се изправя пред всичко. Ако само за секунда можех да зърна лицето Му, всичко би се оправило.

Помислете за Божията слава! Помислете за Неговата сила и праведност! Нашите ограничени умове не могат да си представят лицето на Бог, не могат в пълна степен да проумеят Неговата слава. Не е чудно, че в книгата Откровение за Новия Ерусалим се казва, че там няма да има нужда от луна и слънце, защото славата на Господ ще осветява целия град (Откровение 21:23).

Господ продължава да говори на Мойсей: **„Не можеш да видиш лицето Ми, защото човек не може да Ме види и да остане жив. Рече още Господ: Ето място при Мене, ти ще застанеш на канарата; и когато минава славата Ми, ще те поставя в една пукнатина на канарата и ще те прикрива с ръката Си, докато премина; после ще вдигна ръката Си и ще Ме видиш в гръб, но лицето Ми няма да се види“** (Изход 33:20-23). Нека сега да прочетем друг стих от Словото. В Битие 1:26 Бог казва на Сина и на Святия Дух: **„Нека направим човека по наш образ и подобие“**. Ние с вас сме създадени от Бог, направени сме по Негов образ и подобие, затова аз вярвам с всеки атом от моето същество, че Той има тяло, има ръце и лице.

Бог не е мистична фигура, която обитава неизвестно къде, в противен случай, ако не вярвах това, със сигурност не бих Му предоставила живота си като жива жертва. Разгледахме това, че Бог е точно определена личност в телесен образ. Знаем също, че Исус е личност, защото когато напусна земята, Той не я напусна като дух. Неговото тяло се възнесе на небето. Той се възнесе в телесен образ - учениците можеха да видят лицето Му, ръцете Му - и когато Той се върне, ще бъде видян по същия начин. това потвърдиха и Божиите ангели (Деяния 1:11).

Искам да насоча вниманието ви към Святия Дух, който също има точно определена самоличност. За много хора е трудно да разберат тази истина. Святия Дух не е просто допълнение към Бога, не е само средство, чрез което Бог въздейства, не е тайнствена сила, чието действие нашият интелект не може да осмисли. Не разбирам как е възможно някой да изучава Словото на Бог, да

чете Библията и да не разпознае личността на Святия Дух. Наскоро някой ме попита, как може да съществуват толкова много противоречиви разбирания относно Святия Дух. Имам само едно обяснение: причината е в това, че липсва поучение. Човек не може да пристъпи с отворено сърце и с отворен ум, да търси реалността на Третата личност на Троицата и истината за Нея, без веднага да разпознае тази конкретна, тази силна, тази славна, невидима личност на Святия Дух. Той е жизнено важен за живота на всяко от децата на Бог. В Библията са записани думите на Исус за тази Трета Личност от Троицата: **„И Аз ще поискам от Отца и Той ще ви даде друг Утешител, за да пребъдва с вас до века”** (Йоан 14:16). Това всъщност означава: **„Аз заминавам. Видяхте Ме тук в тяло. Бях с вас и ви казах много неща, но за вас е по-добре да замина, защото трябва да заема друга позиция - тази на велик Първосвещеник. Не мога да остана с вас на земята. Трябва да замина. Но не се страхувайте, защото ще помоля Отец да ви изпрати друг Утешител, Посредник. Аз укрепих вярата ви и ви учих, но сега ще помоля Отец да ви изпрати друг, който не само ще ви учи, а и ще ви открива Моята личност, ще общува с вас, ще ви води. И това е Святият Дух”**. Обърнете внимание на личните местоимения в цялата 14 глава от Евангелието на Йоан. Ще забележите, че когато споменава Святия Дух, Исус винаги говореше за Него като за личност и винаги използва лично местоимение. Припомням ви думите Му: **„за да може Той да остане с вас завинаги”**. Никога няма да забравя деня, когато четях тези думи и ги разбрах, както никога преди това. Те са изговорени за Святия Дух и ние трябва да разпознаем важността на тази Личност, която ще остане с нас не просто за ден или година, не само за времето на нашия живот, прекаран тук на земята, а завинаги. Осъзнаем ли този факт, ние ще разберем, както никога преди, че личността на Святия Дух е жизнено важна за всеки от нас. Не можем да пренебрегваме Този, за Когото Исус каза, че ще бъде с нас завинаги.

Разбирате, че откакто опознах Святия Дух, Той означава толкова много в моя живот, че наистина не зная какво бих правила без Него. Истина е. Ние сме толкова тясно свързани, че не зная какво бих правила, ако Божият велик план беше Святият Дух да бъде с нас за известен период от време. Не бих искала да прекарам вечността без Него. Имали сме толкова чудесни взаимоотношения, ние сме приятели тук, на земята. Притежавала съм времена на помазание и времена, когато Той ме е вдигал. Той ме е дарил с мъдростта на Бог Отец. Толкова съм радостна от това, че Отец се е погрижил Святият Дух никога да не ме напусне! Но това не е всичко. Исус продължава: **„Духът на Истината, Когото светът не може да приеме, защото Го не вижда, нито Го познава”**. С други думи естественият човек няма сетива за Святия Дух и не се интересува от Него, той не може да Го види или да Го разбере. Исус продължава: **„Вие го познавате, защото Той пребъдва с вас и във вас ще бъде”** (Йоан 14:17). Исус първо се обърна към тези, които Го следваха, а след това говори за предстоящото, когато Той ще замине и ще заеме позицията на велик Първосвещеник в небесата. Следователно Святият Дух е с всеки новороден християнин.

Ако ти си новороден, Святият Дух е с теб. Исус каза: **„Той ще бъде във вас”**. Затова, когато казваме, че Святият Дух обитава в нас, не противоречим на

Библията. Той не е само с мен, но е и в мен. Аз мога да ви разкажа не само за Неговото славно присъствие при мен (винаги имам съзнанието, че Той присъства при мен), но също така Исус обеща, че Светият Дух ще бъде в мен.

Съзнанието, че Светият Дух присъства при нас и обитава в нас, е съществено за истинското познаване на Бог и на Исус Христос. Важно е и вие и аз да разбираме това, защото живеем във време, в което толкова много се набляга на Светия Дух. Тези последни дни са времето, когато Той дава от Себе Си и излива Себе Си в по-голяма мярка от когато и да било преди. Ние виждаме проявлението на Неговата сила по целия свят. Стотици и хиляди хора, които никога преди не са се интересували от това учение, започват да търсят Светия Дух. Безброй проповедници за първи път виждат резултатите от силата на Светия Дух и Го опознават. Не можем да отречем факта, че днес сме свидетели на чудеса, както никога до сега. Не можем да не забележим, че има буквално стотици, стотици хора, които се изпълват със Светия Дух. Живеем в дни, когато това, което се е случвало в ранната църква, се случва отново между нас. Плодовете и дарбите на Светия Дух се възстановяват в църквата. Може би си задавате въпроса „Защо?“. Защото времето свършва. Светият Дух се готви да напусне. Наближава краят на тази диспансация. Точно както Исус замина, в един от тези дни, Светият Дух ще се върне отново в небесата и Той знае, че разполага с малко време. Много скоро църквата ще бъде грабната и Той буквално работи извънредно. Не мисля, че съм еретичка, когато казвам това, защото точно такава е действителността. Хората се оглеждат и разбират, че нещо се случва. Те чувстват, че стават велики промени. И отговорът на всички въпроси е следният: това е движението на Светия Дух.

Всичко, което зная за Словото на Бог и всичко, което се отнася до духовната област, е основано директно на Библията и Светият Дух е този, който ми го е открил. Духовните тайни са ни разкрити, защото Исус каза: **„Той (Светият Дух) ще ви научи на всичко и ще ви напомни всичко, което Съм ви казал“** (Йоан 14:26). В Лука 2:25 се казва: **„И ето, имаше в Ерусалим един човек на име Симеон; и този човек бе праведен и благочестив; и чакаше утехата на Израеля; и Светият Дух беше в него“**. Това е същият Свет Дух, който изучавахме, и който дойде върху Симеон, защото има само един Свет Дух. Както научихме по-рано, Светият Дух не е нова личност, не е дошъл на сцената в Деня на Петдесетница. Това е същият Свет Дух, който е идвал върху старозаветните свети и пророци и им е давал откровения.

Има само един, който открива дълбоките Божии истини - Светият Дух. Той разкри тези велики истини на апостол Павел в Новия Завет, и същият Свет Дух е този, който днес открива дълбоките Божии истини на вас и на мен. Нека се върнем към евангелието от Лука: **„Нему (на Симеон) бе открито от Светия Дух, че няма да види смърт, докато не види Христа Господен. И той по внушението на Духа дойде в храма; и когато родителите внесоха детенцето Исус, за да сторят с него по обичая на закона, той го взе в ръцете си и благослови Бога, като каза: Сега, Владико, отпущаш слугата Си в мир. Според думата Си, защото очите ми видяха спасението, което си приготвил пред всички люде; светлина да просвещава народите и слава Твоите люде Израил“** (Лука 2:26-32).

Кой даде това велико откровение? Кой водеше Симеон? Святият Дух, който все още открива истината на сърцата, които са готови да приемат. Този, който ще води теб и мен навсякъде.

9. Как да бъдем изпълнени със Святия Дух

В една от предните глави подчертахме, че в Стария Завет Святият Дух не обитаваше постоянно в хората. Когато Святият Дух идваше върху светиите, Той ги помазваше за специално служение и за специално ръководство, както стана в живота на Мойсей, на Гедеон и на Давид. Дарбата идваше върху тях директно от Бог и беше давана само чрез Неговата върховна власт. Една от най-големите разлики между Стария и Новия Завет е промяната във взаимоотношенията между Святия Дух и Божиите хора. Исус подготвяше учениците Си в продължение на три години, но до деня на Петдесетница те не бяха екипирани със сила отгоре. Без Святия Дух Петър, рибарят, никога не би могъл да проповядва в деня на Петдесетница посланието, което ужили сърцата на три хиляди души. Служителят трябва **„да излага правилно Словото на истината“** (II Тим. 2:15), а Петър не би могъл да направи това без помощта на Святия Дух. Инструментът, който Святият Дух използва, за да изобличава и да обръща към Себе Си хората, е Божието Слово. **„Семето на Божието Слово“** (Лука 8:11). Както в естествения свят семето трябва да бъде живо, за да покълне, така и в духовния свят не може да се роди живот, без да е съществувал живот реди това, защото спонтанно размножаване на живота не съществува. И така, ако Святият Дух не вдъхне живот на семето (Словото на Бог), то остава безплодно. Духовното откровение не може да бъде разбрано по естествен начин. Павел знаеше това много добре. Ето какво пише той: **„И говоренето ми, и проповядването ми не станаха с убедителните думи на мъдростта, но с доказателство от Духа и от сила“** (I Коринтяни 2:4). Чрез новородеността Святият Дух вдъхва в нас новото ни естество.

Святият Дух е този, който поема човека, чийто живот е бил обновен и преобразен чрез Божията сила, и Той ще направи посветеното и предадено тяло храм, в който Бог ще обитава. Ще използва това тяло и този живот по начин, който човешкият ум не може да схване. Да сме кръстени в Святия Дух означава Той да обитава в нас. Чрез Святия Дух придобиваме нова сила и увереност. Ще видим духовния плод, който Духът дава и вярвам с цялото си сърце, че всички плодове и дарби на Святия Дух, които Бог даде на новозаветната църква, ще бъдат възстановени, когато наближи завръщането на Христос. Христос никога не е имал намерение да остави църквата Си безсилна, затова Писанието казва, че Той **„възлюби църквата и предаде Себе Си за нея... за да я представи пред Себе Си църква славна, без петно или бръчка“** (Ефесяни 5:25-27). Стигаме до въпроса, който си задаваме отново и отново: Как можем да бъдем изпълнени със Святия Дух? Ако сте новороден християнин, това второ преживяване - изпълването със Святия Дух - е важно за вас, то е жизнено необходимо за вашия духовен растеж и е благословена част от вашето наследство в Христос. Божият план е вие да приемете това изпълване с Неговия Дух.

В Ефесяни 5:18 апостол Павел заповядва: „**И не се опивайте с вино, следствието от което е разврат, но изпълвайте се с Духа**”. Това е заповед. Това е задължително. Прочетете го сами: „**изпълвайте се с Духа!**” Какво има предвид Павел, когато казва: „**изпълвайте се с Духа**”?

Думата изпълнен може да се употреби с две определени значения. В оригиналния текст има две различни гръцки думи, които са преведени като изпълнен. Едното значение на изпълнен е напълнен, както можете да вземете една чаша и кана с вода и да изливате вода от каната в празната чаша, докато водата напълни чашата. В деня на Петдесетница учениците бяха изпълнени - така е, те бяха изпълнени със Святия Дух. Духът влезе в тях, дойде да обитава в тях и Неговото присъствие беше проявено чрез вярващите. Това е разбираемо. Обърнете внимание, че второто значение на думата включва не само присъствието на Святия Дух, а и силата, която се проявява чрез личността, изпълнена от Него. Водата не само е излята в празната чаша. Има нещо повече от това. Има сила, която се проявява при напълването на чаша с вода. И така, ние се изпълваме не само с *присъствието* на Святия Дух, а и със *сила*, която се проявява така, че чрез нас се разкрива Христос. Силата и присъствието на Святия Дух пораждат нов живот. Виждаме, че ние можем да се предадем напълно на силата и личността на Святия Дух, така че Той да контролира живота ни и цялото ни същество. Често задаван въпрос е, как можем да разберем, дали човек е изпълнен със Святия Дух. Духът произвежда в нас нова походка, нов говор, нов начин на живот. В такъв живот има сила. Този живот е контролиран и управляван от Святия Дух. Това може да предизвика във вас други въпроси: *Как мога да бъда изпълнен с Духа?* Ще ви отговоря само с няколко думи - предайте себе си и всичко, което имате на Исус. Може би ще попитате, толкова ли е просто?

Толкова е просто! Да предадете себе си и всичко, което имате на Исус, е повратна точка и ако не работите усилено върху това, ще попречите на Божия план за живота ви. Не можете да обичате напълно, не можете да работите с пълна сила, докато не посветите своето „аз”. Не можете да обичате Исус, без да сте Му предали душата си. Не можете да бъдете изпълнени със Святия Дух, докато не предадете всичко, което сте, и всичко, което имате. Това означава да предадете на Бог вашата истинска същност, а не просто да Му посветите едно или друго нещо.

Някои хора напълно грешат, когато казват, че посвещават това или че предават онова. Не става въпрос за посвещаване на вещи! Изисква се да предадем самите себе си!

Святият Дух изпълва този, който се е предал на Него. Всичко, което Той иска, сте вие. Не е нужно да се мъчите да Го откриете. Не е нужно да търсите доказателства. Предайте Му себе си, поверете Му себе си, посветете Му се! Това е вътрешно самоотдаване на Исус, и когато Му се предадете изцяло, Святият Дух ще изпълни вашия съд. Не само ще сте изпълнени догоре, но ще има и външно проявление на силата на Този, който ви е изпълнил със Себе Си. Толкова е просто да бъдеш изпълнен със Святия Дух! **Няма по-велика сила на света от силата на Святия Дух и когато кръвта на Христос и силата на Святия Дух са свързани заедно, ние получаваме мощ, която нищо не може да спре. Ние имаме сила, която прави чудеса!**

Моля се, да познаете тази благословена радост в живота си!

10. Доказателства за изпълването със Святия Дух

Често се задава въпроса: Когато вярващият е изпълнен със Святия Дух, винаги ли има видимо проявление на Божията сила в него? Отговорът на този въпрос е „да”. Ще попитате дали е възможно Святия Дух да бъде приет чрез вяра, без никакви външни доказателства. Отговорът е „не”. Не бързайте да ми противоречите! Отговорих ви директно с „да” и директно с „не” на тези въпроси, но моят отговор вероятно означава нещо различно от това, което вие може би си мислите. Затова нека разгледаме нещо чудесно, което е много важно за всеки вярващ. Да започнем с въпроса, на който отговорих с „не”. Що се отнася до новородението, човек получава това преживяване чрез вяра, защото Библията заявява, че **„по благодат сте спасени, чрез вяра”** (Ефесяни 2:8). Вие приемате чрез вяра това, което Исус направи за вас на кръста - приемате проливането на Неговата кръв и даването на Неговия живот. Той е Синът на Живия Бог. Той изкупи вашата душа, изкупи моята душа. Чрез вяра ние приемаме това, което Исус направи на кръста, и ние сме спасени въз основа на факти, а не на чувства. Нека го кажа по друг начин. Губернаторът има право да дава амнистия и върху документа за амнистия той поставя печата на държавата. Като резултат, когато осъдения на смърт се протегне и вземе този документ, той става свободен. Освобождаването му не се дължи на емоции. Когато фактът на свободата изгрее над този човек, който не е имал никаква надежда за бъдеще и е бил осъден на смърт, едва тогава той ще изрази своите емоции. Този човек ще бъде изпълнен с чувства - ще преживее неизразима радост. Но той не е помилван заради своите чувства или преживявания. Получава амнистия и когато я приеме, става свободен.

По същия начин, когато някой мъж или някоя жена дойде при Господ Исус Христос, този човек не се спасява чрез някакво емоционално преживяване. Познавам хора, които идват пред амвона всеки път, когато се отправя призив за покаяние. Без значение кой евангелизатор или кой проповедник говори, те си проправят път по пътеката между редовете в залата. Ако попитате такъв човек: „Вие не приехте ли Христа за свой Спасител миналата седмица?”, той отговаря: „Дойдох, но нищо не се случи. Не почувствах нищо.” Този човек ще прекара живота си в търсене на някакво емоционално преживяване. Запомнете, че емоционалното преживяване или усещане идват, след като осъзнаете какво се е случило в действителност, но първо трябва да приемете чрез вяра това, което Исус направи за вас на кръста. Ние с вас сме спасени и това е факт, който не се основава на емоции. Тези, които основават живота си на своите чувства, се лутат и разколебават, когато ветровете на съмнението и бурите на живота дойдат. Можете да срещнете хора, които се опират на емоциите си в приповдигнато настроение, а на следващия ден да ги намерите в депресия. Един ден си мислят, че са спасени, а на следващия не са сигурни дали е така. Те са пропити с неверие и винаги, когато се проповядва някаква нова доктрина, се хващат за нея като риба на въдицата. В крайна сметка те не знаят в какво вярват. Но вижте живота на мъж или жена, които са приели Исус Христос въз

основа на чисти факти. Това действително е най-великата промяна, която може да стане с човешко същество. Такъв човек е спасен въз основа на факти - факти, които той приема чрез вяра. Когато някой знае в какво вярва и защо вярва, той може да посочи към Божието Слово и да каже: „Това се намира точно тук в Библията.” Никога няма да видите такъв човек да се колебае. Той е непоклатим и знае, че неговото спасение е реално.

Искам да насоча вниманието ви към друг резултат от новородението. Можете да видите външни доказателства за спасението на даден човек. Как можем да разберем, че някой наистина е новороден и вече е ново създание в Христос Исус? Ще познаете по факта, че неговото мислене и начинът му на живот са променени. Новороденият християнин има нова ценностна система, има различно разбиране за живота и за всичко, което се отнася до живота. **„Старото премина; ето, всичко стана ново”** (II Коринтяни 5:17). Най-чудното е, че човек може да не осъзнава тази огромна промяна, която е станала с него при новородението, но семейството му ще я забележи. Съседите ще я видят. Мъжът, който е проклинал и ругал, може да не осъзнава, че вместо това върви напред назад и си подсвирква. Никой до тогава не го е чувал да си тананика, никога не са го виждали толкова щастлив. Той не осъзнава, че гори от желание да отиде на църква, а никога преди това дори не е забелязвал вратата на църквата. Ето един действителен случай, който е типичен за такива хора. Един от разпоредителите ни дойде при мен и каза: „Знаете ли, един от нашите нови разпоредители се здрависа с мен шест пъти тази сутрин и всеки път ми казваше: Бог да те благослови.” Познавам този човек от години и никога преди това чудесно преживяване - неговото спасение - той не е казвал на когото и да било „Бог да те благослови”. Виждате, че човек обиква това, което е мразел. Вярващият обича Божието Слово и можете да видите в поведението му доказателства за това, което го изпълва отвътре. Ето това е новородението.

Сега стигаме до изпълването със Святия Дух. Някой може да попита, защо човек не се изпълва със Святия Дух още, когато се новороди. Ще бъда съвсем честна с вас и ще ви отговоря: *Не мисля, че някой от нас, би могъл да издържи.* Искате ли да знаете защо казвам това? На първо място нашите стари физически тела не са готови за такава сила и за такава радикална промяна. Помислете сами за това. Ако следите моите радиопредавания, може би сте чули свидетелството на еврейския равин, който на едно събрание слушал моето послание за Святия Дух. Всичко било ново за него и му изглеждало чудесно. Една неделя на платформата на Шрайн Аудиториум в Лос Анжелис, той вдигна ръката си, за да приеме публично Исус за истинския Месия. Седмица по-късно той ми писа: „Моля ви, продължавайте да се молите за моя приятел Джон, но ви моля да спрете молитвите си за мене.” Това беше всичко, което той пишеше и аз бях ужасно обезпокоена. Когато следващия месец се върнах в Шрайн Аудиториум, моят скъп приятел, равинът, беше там. Той дойде при мен точно преди началото на събранието и каза: „Искам да ви обясня нещо. Сигурен съм, че сте получили писмото ми, в което Ви помолих да се молите за Джон, а не за мен. Разбирате ли? Помолих Ви да спрете молитвите си за мен само за малко, за да мога да свикна повече с този нов живот. Тази чудесна духовна промяна, която стана с мен, е толкова смайваща. Тя дойде с такава голяма сила върху мен, че не мога да поема нищо повече за сега. Затова не се молете повече за мен, докато не

привикна напълно към новия си живот. Тогава ще можете отново да започнете да се молите за мен, за да мога да получа повече.” Човек не може да вземе всичко, което Бог има за него, наведнъж. Това преживяване, изпълването със Святия Дух, е толкова конкретно, колкото преживяването на новородението, и няма нищо общо със спасението на човек. Забележете, че изпълването със Святия Дух е дадено със съвсем различна цел от тази, на спасението на душата. Когато човек е новороден, той приема чрез вяра това, което Исус направи за него на кръста. Когато смъртта дойде, душата напуска това старо тяло от пръст и изминава целия път от земята до славата, а духът отива при Господ. Второто преживяване, изпълването със Святия Дух, няма нищо общо със спасението. Неговата цел е служението. Ние, като християни, сме спасени, за да служим. Тези от нас, които са родени от Духа, които са наследници на Бог, родени в тялото на Христос, трябва да бъдат екипирани със сила за служение.

Може би сте чували да казвам това и преди. Често оприличавам нашите сърца на къща, в която има много отделни стаи. Когато се обръщаме към Бог, ние приемаме прощение и отваряме вратата на една от стаите на сърцето си с думите: „Влез, скъпи Исусе.” Тогава кръвта на Исус Христос, Божият Син, ни изчиства от всеки грях. Обръщането е мигновено, но Христовият живот представлява духовен растеж. Вие не получавате всичко наведнъж, като резултат само от едно единствено преживяване. Скоро след като отворите първата врата за Исус, откривате, че отваряте вратата на друга стая от сърцето си, после - на още една. Когато продължавате да посвещавате себе си и да вървите в светлината, както Исус е в светлината, идва момент в този духовен растеж, когато поглеждате нагоре и искрено казвате: „Нищо от мен, но всичко от Теб, Господи.” Накрая, когато Му предадете всичко, Святия Дух влиза във вас и преживявате кръщението със Святия Дух.

В разговора си с Никодим Исус сравни новородението с начина, по който се раждат децата. Никодим се усъмни в това и попита: „**Как може стар човек да се роди? Може ли втори път да влезе в утробата на майка си и да се роди отново?**” (Йоан 3:4). Бебето, това мъничко същество, може да се роди напълно здраво, това вързопче от плът може да няма никакъв недостатък, но ако не се храни, или ако не му се дава подходяща храна, то ще започне да слабее и неговият растеж ще се забави. Точно това става и с духовния растеж. Вътрешният духовен човек трябва да бъде хранен и за него няма по-добра духовна храна от Божието Слово - то е духовната храна на човек, необходима за духовния растеж. Духовният човек трябва постоянно и непрекъснато да израства, но растеж не може да има, ако човек не е новороден. И когато тялото, духът и душата са предадени на Христос, вярващият получава това славно изпълване със Святия Дух.

Помнете, че в природата няма вакуум. Ще илюстрирам това с едно сравнение. Представете си красива ваза за цветя, пълна с вода. Ако обърнете вазата надолу, цветята и водата от вазата ще паднат на земята. След като и последната капка вода изтече, ще кажете: „Ето, вазата е празна.” Но в действителност не е така. В секундата, в която цветята паднат, и в която водата изтече, въздухът се втурва и изпълва вазата, защото в природата няма вакуум. По същия начин, когато човешкото „аз” започне да отстъпва в сърцето ни и в живота ни място на Бог, когато предадем на Бог умовете и телата си като жива

жертва, Святият Дух ни изпълва. Ние предаваме тялото си като съд за Святия Дух, за да бъде използвано за Божия слава. Това става в момента, в който предадем волята си и своите егоистични желания и мотиви на Бог и вече не действаме според своята воля. Ние живеем, за да Му служим. Тялото ни става храм на Святия Дух. Ставаме съд, изпълнен със Святия Дух. Дотолкова сме отдадени на Бог Отец, че ние с Бог имаме една воля и това е Неговата воля. Сега Святия Дух упражнява волята на Отец чрез живота ни. Изпълването с Божия Дух, е преживяване, което наричаме кръщение в Святия Дух. Това е дело на Самия Свят Дух, което Той извършва в нас, за да може Неговата сила за служение да се изяви чрез нас. Не е възможно да получим това изключително важно преживяване и да не го разпознаем. Ние не получаваме кръщението в Святия Дух, изпълването със Святия Дух, чрез вяра, **а когато предадем себе си**. И така, какво каза Исус точно преди да замине? Той обеща: **„Но ще приемете сила, когато дойде върху вас Святият Дух“** (Деяния 1:8). Тази сила не получавате чрез вяра. Този славен динамит, този великолепен огън не получавате чрез вяра. До тази великолепно сила не се докосвате чрез вяра. Нека обясня това. Прочетете втора глава от книгата Деяния. Когато учениците се бяха събрали в горницата, те не приеха Святия Дух чрез вяра. Отидоха в горницата поради вярата си и чрез вяра приемаха обещанията на Исус, но когато излязоха от горницата, кръщението на нито един от тях не беше основано само на вяра, а на действително преживяване. **Нещо наистина стана!**

Имаше ли някакво външно доказателство за това? По-горе подчертах, че за новороденото има точно определени видими доказателства. Такъв човек става ново създание в Исус Христос и ако наистина си бил новороден, всеки ще разбере това. Точно по същия начин, ако сте преживели изпълването със Святия Дух, ще има видими доказателства. Нека използвам конкретен човек за пример. Може би се досещате, че имам предвид Петър, като разказвам за страхливия, нерешителен човек, който се изплаши до смърт от една девойка и отрече, че познава Исус.

Във втора глава от Деяния обаче, виждаме доказателството за това, че Петър е бил изпълнен със Святия Дух. Той излезе от горницата със смелост от Святия Дух и започна да проповядва: **„Покайте се и всеки от вас нека се кръсти в името Исус Христово за прощение на греховете ви; и ще приемете този дар, Святия Дух!“** (Деяния 2:38). Има ли доказателство за това, че Петър е бил изпълнен със Святия Дух? **Не можем да отречем!** Забележете смелостта от Святия Дух, която Петър прояви. В Деяния 2:41 четем: **„И тъй, тия, които с радост приеха словото му, бяха кръстени, и в същия ден към тях се прибавиха около три хиляди души“**.

Петър не получи обещания Свят Дух чрез вяра. Чрез вяра той прие Словото на Исус. Петър чакаше Святия Дух и получи видими проявления на Божията сила. Когато излезе от горницата, той знаеше, че е бил изпълнен и за неговото преживяване имаше библейско доказателство. Петър имаше дързост от Святия Дух, който говореше чрез него - Святият Дух в него го използваше.

Позволете ми да споделя с вас едно свое преживяване, което вярвам, ще направи моето изказване по-ясно. Ще започна с част от Писанието, с думите на Исус, които означават много за мен: **„Който изгуби живота си заради Мен, ще го намери“** (Матей 10:39). Проповядвала съм много пъти върху първата част от

стиха - „**който изгуби живота си заради Мене**”, но никога не съм наблягала на последната част - „**ще го намери**”. Помня много добре края на улица Мак Чесни в Портланд, Орегон. По това време тя беше улица със задънен край. Беше около четири часа през един съботен следобед, когато буквално почувствах, че съм изгубила живота си за Христос. Това беше часът, когато преди четири години наистина и завинаги предадох своята воля на Божията воля. Тогава, един ден в Цивик Аудиториум в Портланд, същия град, в който загубих волята си заради Божията воля, аз стоях на стълбите и видях как един човек стои на краката си - човек, който е бил в инвалидна количка с множествена склероза в продължение на девет години. Бях свидетел на това, как изцелителната сила на Господ Исус Христос премина през неговото тяло и го направи напълно здрав. Станахме свидетели на действието на Божията сила и преживяхме огромна радост. Хората, които видяха това велико чудо обаче, не знаеха какво ми откри Святият Дух. Той ми каза: „**Ти изгуби живота си заради Мен, но го намери в Него**”.

Възлюбени, аз намерих живота си, защото изгубих волята си заради Неговата воля.

Същата великолепа сила е достъпна и за всеки от вас. Святият Дух ще използва всички, които се предадат на Исус - ще използва всички, които Го поканят и Го помолят да ги изпълни със силата Си, за да свидетелстват и да слушат. Алелуя!

11. Святият Дух в нас

Нека ви припомним отново, че няма на света по-велика сила от силата на Святия Дух. Видяхме, че преди Исус да се върне в Небесата, Той остави на църквата Си най-ценния подарък, който беше възможно да остави - Святият Дух. Когато даваше този подарък на църквата, Той обеща: „**ще приемете сила**” (Деяния 1:8). Думите на Исус означават: „**Аз ви давам същата сила, която се проявяваше в Моя живот на земята; давам ви същата сила, която се проявяваше в Моето служение. Вие видяхте чудеса. Видяхте доказателства за свръхестествена сила. Сега Аз заминавам, но не ви оставям безсилни. Като дар, оставям на вас, Моята църква, същата сила, която беше Моя, докато вървях по тази земя**”. Като имам предвид това обещание на нашия Господ, нека ви попитам: *Какво правите с тази сила?* Какво правите с този чудесен дар? Какво правите в света днес със Святия Дух - най-ценния подарък, който беше възможно да ни даде? Хиляди Божии деца живеят провален и безсилен живот. В някои случаи те дори хвърлят укор върху Евангелието на Господ Исус Христос, понеже живеят живот на поражение. Питам ви отново: *Какво правите с този подарък?* Прочетете в Библията си II Коринтяни 13:11-14. Преди да разгледаме тази част от Писанието, нека ви напомня, че тези думи са написани през един много тежък период от живота на апостол Павел. Той пише по време на физическа немощ, умора, страдание и болка. Понякога забравяме, че този духовен гигант не е бил облечен в безсмъртие. Неговото тяло не е било имунизирано срещу болест или страдание, нито пък срещу изкушение. Това е една от причините, поради които е много

жестоко човек да сочи с пръст и да казва, че болестта, страданието или изпитанията винаги са резултат от греха в живота на децата на Бог.

Павел е един от най-великите светии, които са живели някога, и затова Бог му повери духовни откровения, които се простират отвъд всичко, давано някога на човешко същество. Бог му доверяваше тези тайни. Във II Коринтяни 13:11-14 Павел пише: **„Най-после, братя, здравейте! Усъвършенствайте се, утешавайте се, бъдете единомислени, живеете в мир; и Бог на любовта и на мира ще бъде с вас... Благодатта на Господ Исус Христос, и любовта на Бог, и общението на Святия Дух да бъде с всички вас. Амин.”** С тези редове Павел увещава всички християни да растат в зрялост в Бог, да бъдат съвършени въпреки болката и скръбта, въпреки страданията и изкушенията. Ние сме все още в света, но не сме от този свят. Въпреки, че още живеем в старото си тяло от плът, ние сме предизвикани да бъдем съвършени. Как е възможно това?

Знаем, че не може да съществува съвършено човешко същество, но Павел говори за съвършенството на Исус Христос, Сина на Живия Бог. Можем да Му посветим всичко, можем да Му дадем всичко, което имаме и всичко, което сме, но запомнете нещо: нашето съвършенство е в съвършенството на Исус Христос и го придобиваме, когато продължаваме да стоим съвършени в любовта на Бог. Утешавайте се с това, въпреки страданието и изкушенията, които понасяте. Той е с вас и във вас, за да ви даде победа! Павел продължава: **„бъдете единомислени, живеете в мир”**. Казано по друг начин, това означава, че каквото и да се случва с вас, вие сте дете на Бог. Принадлежите на Бог. Божията воля е да продължаваме да се усъвършенстваме. Ние можем да се утешаваме с това и да бъдем единомислени, като имаме ума на Христос, а не се опираме на своя ум. Словото на Бог ни заповядва да бъдем непоколебими, да знаем в какво вярваме и да останем верни. Човешкият ум се успокоява единствено, когато намери мира на Бог. Ние трябва да се върнем отново към истинските ценности на духовните неща. Стигаме до заключителните думи на Павел: **„благодатта на Господ Исус Христос, любовта на Бог и общението на Святия Дух да бъдат с всички вас. Амин.”** На всяка неделна служба тази част от Писанието се повтаря в хиляди святи храмове и въпреки това малко са хората, които разбират пълното значение на тези думи. И най-великият светия, който живее в наши дни, не би могъл напълно да разбере истинската дълбочина на тяхното значение, защото кой може да проумее дълбочината на Господ Исус Христос? Неговата благодат е по-голяма от всички наши грехове - по-голяма от всичките ни провали. Колкото по-дълго живея, толкова повече усещам благодатта Му. Неговата благодат ме удивява. Вземете за пример мъж или жена, които никога, нито ден в живота си, не са служили на Бог. Виждала съм как силата на Бог славно изцелява такива хора само за един миг. Не само тялото им е докоснато, но и техните грехове са простени и радостта от Господ напоява телата и душите им. Това не става заради някаква заслуга на този човек или защото той е добър, а заради благодатта и милостта на Господ Исус Христос. Също така не можем да проумеем любовта на Бог. Нито с човешки език, нито с перо не може да се разкаже или да се опише дълбочината на Божията любов. Бог ни обича с вечна любов - любов, която прощава, любов, която закриля, любов, която обгражда, любов, която осиновява, любов, която ни е направила Негови наследници и

сънаследници с Единородния Му Син. Само, ако можем да си представим любовта на Бог, и ако ние като християни и като Божии деца съумеem по някакъв начин да послужим на света за пример за Божията любов (защото ние сме част от Бог, ние сме част от Божието естество), то други хора непрестанно ще идват при Исус. Ние Го представяме пред света, защото **„за мене да живеея е Христос“** (Филипяни 1:21). Вие и аз често представяваме единственият Исус, когото грешникът вижда, затова за нас **„да живееем е Христос“** и чрез живота си ние трябва да показваме Неговата любов във всичко, което правим.

Павел обаче, не спира до тук. Той продължава: **„И общението на Святия Дух да бъде с всички вас“** (II Коринтяни 13:14). Ако следващата неделя всеки, който стои в присъствието на Бог и повтаря тези думи, разбере тяхното пълно значение, то нацията ни ще се промени. Това, от което хората се нуждаят, е да осъзнаят пълното значение на всичко, включено в този стих: **„общението на Святия Дух да бъде с всички ви“**. Разбирате ли какво означава това? Ние, слабите създания от пръст, да имаме взаимоотношения със Святия Дух! Поради тази причина по-горе казах, че само тези, които са получили кръщението в Святия Дух и са били изпълнени с Него, имат истинско знание за Святия Дух. Това е едно постоянно общение. В среднощния час, сред тъмнината вие лежите будни и осъзнавате Неговото присъствие толкова близо до вас. Знаете, че Той е жизнено важен дори за вашето дишане и тогава не изпитвате никакъв страх. Не чувствате никакво притеснение. Осъзнавате, че сте в близки взаимоотношения с една личност - Святия Дух. Неговото присъствие е по-близо до вас дори от биенето на сърцето в тялото ви.

Случвало ли ви се е, да стоите пред отворения гроб на обичан от вас човек, когото Бог е взел и вместо отчаяние, да чувствате мир и надежда? Дори, когато сълзите ви се стичат върху цветята, които покриват ковчега, вие може да усетите радост - Неговата радост, която прониква дълбоко. Дори, когато напускате гробището и се прибирате в празната къща, имате съзнанието за Помощника, за Утешителя. Със сигурност има тъга. Ние сме хора. Но няма страх. Има надежда. Има мир. Възлюбени, това е общението с Утешителя, с нашия Помощник - Святия Дух.

Святият Дух е не само велик Утешител. Той издига знаме срещу враговете ни и нито едно от децата на Бог не трябва да бъде победено. Словото на Бог обещава: **„Така ще се убоят от името на Господ от запад и от Неговата слава от изгрева на слънцето. Когато врагът дойде като потоп, Духът на Господ ще издигне знаме срещу него“** (Исая 59:19).

Нашият Господ и Спасител е осигурил победа за всеки, който Му принадлежи. Нито един от нас не трябва да живее в поражение нито за секунда, защото, когато врагът дойде като потоп, Духът на Господ, Святият Дух, ще издигне знаме срещу него. Не вие водите вашите битки. Не аз водя моите битки. **Святият Дух се бие в нашите битки за нас!**

12. Неограничена сила

Исус познаваше важността и неограничената сила на Святия Дух. Той разбираше тази велика личност и познаваше Нейния характер много добре. Това беше

причината, поради която Той можеше да Му се довери. Още преди да дойде на земята, и да приеме образа на човек, Той предаде Себе Си, да бъде принесен в жертва чрез Святия Дух. Писанието ни казва, че това е причината, поради която през цялото време на служението на Исус, Святия Дух беше върху Него и великите чудеса, които Исус извърши са резултат от силата на Святия Дух. Ето защо вярвам, че ние днес не трябва да се съмняваме в проявлението на свръхестествената сила на Святия Дух. Защо се получава така, че когато казвам на хората да вярват, че Бог ще направи чудо в техния живот, в повечето случаи те трудно приемат това? Силата на Святия Дух е най-великата сила в света. Винаги съм се учудвала колко много знание са имали Петър, Павел и старозаветните пророци за тази Трета личност на Троицата. Били са напълно зависими от Святия Дух. Ние също трябва да имаме тази близост с Него, трябва да живеем със същото съзнание за Неговата сила, което имаха те. Ние сме в пълното си право да знаем толкова много за силата на Святия Дух, колкото и онези християни в ранната църква, защото Петър каза: **„Защото, когато ви обявихме силата и пришествието на нашия Господ Исус Христос, ние не следвахме хитро измислени басни (харесва ми как е казано това, а бяхме очевидци на Неговото величие”** (II Петрово 1:16).

Помислете за минута. За какво говори Петър и какво има предвид, когато пише: **„а ние бяхме очевидци на Неговото величие”**? Той говори за онова чудесно преживяване на планината на Преображението. Исус взе Петър, Яков и Йоан, заведе ги насаме на една висока планина и се преобрази пред тях (Матей 17:1-2). Петър казва, че е бил свидетел на това, не е било халюцинация. Сигурна съм, че Петър е бил готов да заложи живота си, че това е истина. Дори всички сили на ада да се бяха събрали, пак нямаше да разубедят Петър, че действително го е видял. Това е вярно и днес - виждала съм го. Ако някой е станал свидетел на проявлението на Божията сила, на тази велика невидима сила, и след това разкаже на нея на човек, който не е присъствал, често слушателят използва всички средства, за да представи чудото като емоционално преживяване, като хипноза, или пък предполага, че съществува някаква друга причина за обяснението на онова, което наистина се е случило чрез силата на Святия Дух. Ако можете да се обърнете към Петър и да му кажете, че не е възможно да е видял Мойсей и Илия, че е абсолютно невъзможно да ги е видял, той щеше да ви отговори: **„Аз бях свидетел!”** Свидетел на какво? Отговорът е в Матей 17:2-4 **„И преобрази се (Исус) пред тях; лицето Му светна като слънцето, а дрехите Му станаха бели като светлината. И ето, явиха им се Мойсей и Илия, които се разговаряха с Него. И Петър отговори, казвайки на Исус: Господи, добре е да сме тука; ако искаш, аз ще направя тука три скинии; за Тебе една, за Мойсей една и една за Илия”**. Петър беше толкова развълнуван от това, което видя, и така се увлече, че не можеше да мълчи. Почти мога да чуя как казва: „Това е най-великото нещо, което някога ми се е случвало! Това е преживяване, което не искам да забравя. Нека да направим нещо, за да го запазим. Нека да направим три шатри: една за Исус, една за Мойсей и една за Илия. Нека да започнем да ги строим още сега!”

Библейският пасаж продължава: **„А когато той още говореше, ето, светъл облак ги засени; и ето, из облака глас, който каза: Този е Моят възлюбен Син, в когото е Моето благоволение, Него слушайте”** (Матей 17:5). Никой

не каза на Петър да замълчи, но Бог привлече вниманието му с облак и глас, който дойде от облака. Това ще привлеча вниманието ви винаги! И Петър онемя. **„И учениците, като чуха това, паднаха на лицата си”** (Матей 17:6). Петър падна на лицето си и аз вярвам с всеки атом от моето същество, че силата на Святия Дух е тази, която накара Петър, Яков и Йоан да паднат на лицата си. Да, те бяха много уплашени.

Както винаги обаче, Исус ги успокоява: **„А Исус се приближи при тях, допря се до тях, и каза: Станете, не се страхувайте! И те, като подигнаха очи, не видяха никой, освен Исус Сам. И като слизаха от планината, Исус им заръча, като каза: На никога не казвайте за това видение, докато Човешкия Син не възкръсне от мъртвите”** (Марк 17:7-9). Точно това преживяване има предвид Петър, когато казва: **„бяхме очевидци на Неговото величие”** (II Петрово 1:16). Петър видя със собствените си очи как Той (Исус) прие от Бог Отец почест и слава, когато от великолепната слава дойде до Него такъв глас. След това Петър повтори точно думите на Бог Отец, които чу с ушите си на планината на Преображението: **„Този е Моят възлюбен Син, в когото е Моето благоволение. Тоя глас чухме сами ние, че дойде от небето, когато бяхме с Него на святата планина”** (II Петрово 1:17-18). Нищо не можеше да разубеди Петър, че е видял това или че е чул гласа на Бога, когато той, Яков и Йоан бяха с Исус на святата планина.

Да, старозаветните пророци и авторите на Новия Завет писаха и говориха, движени от Святия Дух. И днес същият Свят Дух все още се движи над мъже и жени, като открива Исус на гладните и жадни сърца.

13. Святият Дух ходатайства

Винаги ме е учудвало това, че има хиляди християни, които не разбират важността на Святия Дух. Осъзнавате ли наистина колко е важен Святия Дух? Библията ни казва, че има грях, за който няма прощение. Това не е грях срещу Бог Отец, нито срещу Исус Христос - Сина, а срещу личността на Святия Дух. Този факт определя Святия Дух като много важна Личност. Грехът, извършен срещу Бог Отец, може да бъде простен. Всеки грях, извършен срещу Исус Христос - Сина, ще бъде простен. Грехът срещу Святия Дух обаче, няма да бъде простен нито в този, нито в бъдещия свят. Ето колко е важен и свят Божият Дух. **„Затова ви казвам: Всеки грях и хула ще се прости на хората, но хулата против Духа няма да се прости. И ако някой каже дума против Човешкия Син, ще му се прости, но ако някой каже дума против Святия Дух, няма да му се прости нито в този свят, нито в бъдещия”** (Матей 12:31-32).

Помнете, че много често най-трудното нещо на света, е, да се разбере съвършената Божия воля. Вие знаете това от опит, аз също. Ако сте новороден, ако обичате Господ с цялото си сърце и познавате Духа, тогава повече от всичко друго на света ще искате да знаете съвършената Божия воля. Да, понякога това е най-трудното нещо на света - да разбереш съвършената Божия воля.

Преди всичко нека ви напомня, че докато действате според съвършената воля на Бог, ще имате мир дори, когато наоколо водите са дълбоки и бурите - яростни. Ще призная, че докато живеете според волята на Бог, не винаги ще има

слънчева светлина. Волята на Бог не винаги ще ви носи просперитет или ще ви води по лесни пътеки. Понякога Бог ще ви води през дълбоки води, понякога ще чувствате, че тези води са готови да ви потопят. Волята на Бог може да ви води през тъмни нощи - там, където не можете да видите лицето Му и едва можете да чуete гласа Му. Може би се чувствате сами като Йоан на остров Патмос. Запитвали ли сте се, като мене, дали Йоан си е задавал въпроса, това ли е съвършената Божия воля за него? Дали Павел някога се е замислял, бяха ли онези затворнически стени съвършената Божия воля за него? В едно нещо мога да ви уверя - когато живеете според съвършената воля на Бог, ще имате мир. Ще придобиете сила, а по-късно - слава. Отделно от съвършената воля на Бог обаче, съществува и нещо такова, като допустима воля на Бог. Нека в тази връзка прочетем няколко стиха от Писанието, където Давид говори за народа на Израел: **„Съмри Червеното море и то пресъхна: И така ги преведе през дълбочините като през пасбище, и ги спаси от ръката на ненавистника, и ги избави от ръката на неприятеля. Водите покриха противниците им; не остана ни един от тях. Тогава повярваха думите Му; пееха хвалението Му. Но скоро забравиха делата Му. Не чакаха за изпълнението на намеренията Му, но полакомиха твърде много в пустинята, и изпитаха Бога в безводната страна; и Той им даде това, което искаха, прати обаче слабост на душите им”** (Псалм 106:9-15). Бог даде на израилтяните това, което искаха, но отговорът на желанието им не съвпаднаше с Неговата съвършена воля за тях. В резултат Бог изпрати слабост на душите им. Тяхното желание беше само второто по ред по-добро от това, което Бог имаше за тях.

Това беше Неговата допустима, но не и Неговата съвършена воля. Много от хората, които ще прочетат тези думи, през по-голямата част от живота си са живели според Божията допустима воля - Неговото второ по-добро. Може би те са избрали по-лесния път, защото за него се е изисквала по-малка жертва. Зная, че и вие сте си задавали въпроса, каква е волята на Бог, и често отговорът на този въпрос е жизнено важен. Много пъти съм изпадала в същото затруднено положение, но мога да ви дам само това, което аз самата съм преживяла.

Какво правя в такива ситуации? Преди всичко още в самото начало аз се опитвам да заставам сърцето си, да не се поддава на своята собствена воля за този проблем. Аз съм човек като вас и откровено ви казвам, че това е едно от най-трудните неща на света. Когато се сблъскваме с някакъв проблем и отчаяно търсим правилното решение, не е лесно да пренебрегнем собствените си чувства. Без съмнение има едни начини, по които ще предпочетем да постъпим, вместо други. Има неща, които харесваме и такива, които не харесваме. **Никога обаче, няма да можем да разберем Божията съвършена воля, докато не поставим своите сърца и умове в такова положение, че да не постъпваме според своята собствена воля.**

Научила съм, че девет десети от нашите проблеми са точно в това - девет десети от нашите трудности са преодолени, когато сърцата ни са готови да изпълнят волята на Бог, каквато и да е тя. Когато някой изпадне в положение да избира, в повечето случаи той не е много далеч от знанието затова каква е Божията воля. Ако точно сега се бориш с волята на Бог, аз те предизвиквам да пренебрегнеш в ума и сърцето си своята собствена воля. Не след дълго ще

научиш съвършената воля на Бог. След като се справиш с това, не оставай чувствата или едно обикновено впечатление да ти повлияят. Отстъпиш ли пред тях, ще станеш податлив на заблуди. Някои хора управляват живота си чрез чувства и това е причината, поради която изпадат в отчаяни ситуации. Понякога всички ние си навличаме проблеми, защото позволяваме на нашите усещания и емоции да ни управляват. Не го допускай! Ако твоите решения са основани на чувства или на обикновени впечатления, правиш себе си податлив на големи заблуди. Каква е следващата стъпка? Потърси волята на Бог чрез Словото на Бог, защото *Неговата воля за теб винаги ще бъде в съгласие с Неговото Слово*. Можеш да си напълно сигурен, че Бог никога няма да направи компромис със Своето Слово. Неговото Слово е вярно. Бог винаги ще действа в единство със Словото Си.

Може би си направил всички тези неща, но все още не знаеш съвършената воля на Бог. Това е моментът, в който Святият Дух влиза в действие. Той ходатайства. **„Така също и Духът ни помага в нашата немощ, понеже не знаем да се молим, както трябва, но Самият Дух ходатайства в нашите неизговорими стенания”** (Римляни 8:26). Спри и признай: Аз не зная как да се моля. В този момент, когато предадеш себе си на Духа, Той ще представи теб и нуждата ти пред трона на Отец. Святият Дух познава съвършения ум и съвършената воля на Бог. Този, който претърсва сърцето ти и те познава по-добре, отколкото ти самия познаваш себе си, ще представи тази нужда пред престола на Бог и не е възможно да не почувстваш, че Святият Дух се моли чрез теб. Моля те, научи тази тайна! Затова, докато не разбереш съвършената воля на Бог, не прави абсолютно нищо. Не вземай каквото и да било решение. Замълчи и позволи на Святия Дух да ходатайства за теб пред трона на Бог. Той никога няма да те провали!

14. Живот, изпълнен с Духа

„Сине мой, не забравяй поуката ми, и нека сърцето ти пази заповедите ми, защото дългоденствие, години от живот и мир ще ти прибавят те. Благост и вярност нека не те оставят; вържи ги около шията си, начертай ги на плочата на сърцето си. Така ще намериш благоволение и добро име пред Бога и хората. Уповавай на Господ с цялото си сърце, и не се облягай на своя разум. Във всичките си пътища признавай Него и Той ще оправя пътеките ти” (Притчи 3:1-6). Каква е тайната на успешния живот? Задавали ли сте си някога този въпрос? Отговаряли ли сте си някога на това, защо някои хора достигат успеха, а други живеят и умират в провал? Каква е тази тайна формула? Ако се обърнете към Писанието, ще намерите отговора, изложен и подробно описан стотици пъти, и той не се изчерпва само с тези стихове от Притчи.

Формулата за успешен живот се намира в Словото на Бог. Хората, написали Библията, са най-великите хора, които някога са държали перо и аз ще ви открия, че само с няколко стиха те могат да нарисуват история, която би отнела стотици страници на съвременните писатели.

Какво притежаваха тези Божии хора в повече? Притежаваха дълбоката същност на тази велика истина, да познават хората. Те бяха вдъхновени от Святия Дух, който познава естеството на човека по-добре, отколкото човек познава себе си. Има една част от Словото, която съм чела много пъти, отнася се за Петър и Йоан. Когато говорим за тези мъже, трябва да признаем, че те са странна двойка. Йоан, толкова спокоен, а Петър, който винаги се сърди. Ако някой изпусне шапката си, Петър би се ядосал и сигурно, ако никой не изпуснеше шапката си, той би се раздражил по същия начин. като че ли той никога не успява да се владее. В живота на тези хора дойде голяма промяна и един ден, както е записано в Деяния 3:1, те отиваха в храма да се молят.

На стълбите на храма срещнаха един просяк, който стоеше с протегнати ръце и молеше за милостиня. Него го носеха там всяка сутрин и го връщаха вкъщи всяка вечер, защото беше сакат по рождение и с изсъхнали крайници. Той щеше да стои там до края на живота си, да чака и да вика: Милостиня! Милостиня! Наистина хората пускаха монети в ръцете му, но това не разрешаваше проблема му. Дори всички хора, които минаваха покрай него, да му бяха дали всичко, което притежават, проблемът му нямаше да бъде разрешен, защото проблемът не беше единствено в парите, а в това, че този човек живееше живот на поражение. Петър и Йоан можеха да изсипят джобовете си, въпреки че в тях едва ли е имало много пари, но дори и да го бяха направили, нямаше да отговорят на истинската нужда на човека. Той щеше да си остане сакат.

Докато наблюдаваха просяка, те забелязаха, че той не поглежда към хората, които минават. Стоеше на това място пред храма ден след ден, месец след месец, година след година. За минавачите той беше обичайна гледка. Без съмнение Йоан и Петър се спогледаха и си помислиха: „*И ние можехме да бъдем като този беден приятел.*” Затова Петър, той винаги започва да говори пръв, каза на просяка: „**Погледни ни!**” (Деяния 3:4). Вярвам, че в гласа на Петър е имало нещо, което не може да не се разпознае - сила, но е имало и нещо повече от сила - любов, а това е любовта на Бог, тя винаги се изразява чрез човека, когото Бог използва. Тази любов, проявена в думите на Петър, накара просяка бавно и с мъка да вдигне глава, докато отслабналите му насълзени очи срещнаха решителния поглед на Петър. Лицето на Петър беше мило, набръчкано и непоколебимо лице, изгоряло от слънцето и обрулено от вятъра през дните, прекарани на Галилейското езеро. Това лице беше озарено от светлина - светлина, която идва отвътре. Петър и Йоан бяха изпълнени със Святия Дух от деня, когато Той слезе върху тях в горницата. Те бяха между онези, които се молеха в единство в горницата и върху които дойде Духът. Те познаваха този могъщ вятър. Святият Дух не само беше с тях, Той беше в тях. От дълбините на тяхното същество извираше река от жива вода и когато просякът ги погледна, разбра, че в тях има нещо различно - в думите им имаше сила. Ти можеш ли да кажеш на един отчаян човек „погледни ме”? Изпълнен ли си до толкова със Святия Дух и със сила от Бог, че дори без да изговаряш и една дума, животът ти да излъчва сила?

Ако си майка, живееш ли живот, изпълнен до такава степен с Духа, че да не е необходимо да проповядваш на своя спасен съпруг, на спасената си дъщеря или на сина си, който е в тийнейджърска възраст, и да не ги дразниш? Има една притегателна сила, която привлича тези спасени и отчаяни хора към

Исус Христос. Петър се обърна към просяка: **„В името на Исус Христос от Назарет, стани и ходи”** (Деяния 3:6). Човекът трудно можеше да повярва на думите, които чува. Може би си е помислил: *„Но аз съм куц по рождение - това е невъзможно!”* Знаеш, че понякога хората, които дълго време са били затворени, в мислите си мразят оковите си и се молят за свобода, но в действителност нямат смелостта да бъдат свободни.

Петър повтори заповедта си: **„В името на Исус от Назарет, стани и ходи”**. Тогава човекът протегна ръка и Петър го хвана и го вдигна. Просякът отпусна цялата си тежест върху костите на глезените си, които никога преди това не бяха използвани. Изразът на учудване, радост и благодарност в очите му не можеше да бъде описан. **„И той като скочи, изправи се и проходи; и влезе с тях в храма, та ходеше и скачаше, и хвалеше Бог”** (Деяния 3:8). През цялата човешка история тази сила е издигала хора. Без съмнение има хора, които ще прочетат тези думи и понеже дълго време са живели като скептици, няма да повярват, че чудото с просяка е истина. Някои не вярват в съществуването на чудотворна сила във вселената - най-великата сила в света, свръхестествената сила на Святия Дух. О, приятелю, мой, тя е истинска. *Тя е истинска!*

Съвременната наука е направила много открития, които са станали обичайни в нашето ежедневие - сили, за които преди двадесет и пет или преди тридесет години е било невъзможно и да се мечтае. Но има сила, която е по-велика от всяка земна сила. Това е силата на Святия Дух и тя беше демонстрирана, когато Петър и Йоан протегнаха ръцете си към просяка. **„Сине мой, не забравяй поуката ми, и нека сърцето ти пази заповедите ми, защото дългоденствие, години от живот и мир ще ти прибавят те. Благост и вяръност нека не те оставят; вържи ги около шията си, начертай ги на плочата на сърцето си. Така ще намериш благоволение и добро име пред Бога и хората. Уповавай на Господ с цялото си сърце, и не се облягай на своя разум. Във всичките си пътища признавай Него и Той ще оправя пътеките ти”** (Притчи 3:1-6).

Тайната формула, магическата формула за живота, може да бъде открита само в една личност и тази личност е Господ Исус Христос. Чрез Христос ни е дадено присъствието на Святия Дух, който обитава в нас, и от утробата ни ще извира Неговата река от Жива вода.

15. Наша сила и наша защита

Сигурна съм, че ще отговориш положително, ако те попитам дали Исус Христос е личност и имаш ли лични взаимоотношения с Него. Ако ти задам същия въпрос за Бог Отец, вероятно ще отговориш малко по-несигурно, че Той също е личност, въпреки че чувстваш Исус по-близък и по-тясно свързан със себе си. Накрая, ако те попитам дали Святия Дух е личност и дали имаш лични взаимоотношения с Него, ти може би ще отговориш, че никога не си имал лични взаимоотношения със Святия Дух. Дори може би ще се обърнеш към мен с въпроса: *„Възможно ли е да общувам лично със Святия Дух, като с приятел?”* Нека първо да изследваме няколко пасажа от Писанието, които показват съвсем убедително, че Святия Дух е личност. Второ, трябва да разберем, че Святия Дух е Бог. Както

знаете, не е възможно да общувате с някого, ако не го приемате като реална личност. Затова преди всичко ние трябва да намерим в Словото на Бог доказателства, че Святият Дух е личност, и че Святият Дух е Бог. По правило разграничаваме следните личностни характеристики: интелект, емоции и воля. Интелектът е способността на личността да знае, да мисли и да разбира. Аз притежавам тази способност и поради това зная, че съм личност. Вие може да сте сигурни, че сте личности, тъй като имате интелект. Ние притежаваме също и емоционален капацитет, имаме способността да чувстваме и да обичаме.

Така също имаме воля, чрез която можем да действаме и да взимаме решения. Можете да докажете, че сте личност с това, че мислите, че обичате, с това, че сте в състояние да задействате волята си. Ако от Словото на Бог разберем, че Святият Дух притежава тези способности, трябва да заключим, че Той е личност. В I Коринтяни 2:10-11 е описано служението на Святия Дух, чрез което се разкрива Неговият интелект. Ето какво се казва за Святия Дух: **„А на нас Бог откри това чрез Духа, понеже Духът издирва всичко, даже и Божиите дълбочини. Защото кой човек знае що има у човека, освен духът на човека, който е в него? Така и никой не знае що има у Бога, освен Божият Дух.”** Павел казва, че Духа на Бог, Святият Дух, знае, тоест той притежава интелект. Какво знае Божият Дух? Знае дълбочините на Бог, знае всичко, което е в Бог Отец, ние научаваме и разбираме, чрез Святия Дух. Понеже познава Бог, Той може да ни открие това знание. Той може да ни открие дълбоките тайни на Бог Отец. Аз не мога да ви науча на нищо повече от това, което съм преживяла. Човек не бива да поучава нещо, което сам не разбира, затова един от основните критерии за добрия учител е, да познава своя предмет. И така, ако Святият Дух може да ни открива същността на Отец и на Сина, това е, защото Той знае дълбочините на Бог, а Духът знае, защото притежава интелект. Той има способността да знае, а това е характеристика на една напълно реална личност. Нека да разгледаме Ефесяни 4:30. От тук разбираме за втората характеристика на личността на Святия Дух - Неговите чувства: **„...и не оскърбявайте Святия Божий Дух, в когото сте запечатани за деня на изкуплението”**. Скръбта е проявление на способността ни да чувстваме, но преди една личност да се почувства оскърбена, тя трябва да притежава способността да обича. Фактът, че Святият Дух може да бъде наскърбен, ни показва, че Духът притежава чувства, които могат да бъдат наранени от грехове срещу Неговото сърце. Това е нещо, с което винаги се съобразявам. Аз съм много чувствителна към Святия Дух, внимавам да не би да Го наскърбя. Едва ли ще разберете колко много означава този стих за мен: **„Не наскърбявайте Святия Дух на Бог”**. Внимавам не от страх пред Божия гняв, а защото обичам Святия Дух и защото съм дотолкова зависима от Него, че не бих Го наскърбила за нищо на света. Павел го е разбрал и това е причината, поради която той ни е оставил тази заповед. Той ни показва, че Святият Дух притежава чувства. С всеки изминал ден от живота си аз научавам повече за тази чудесна личност - Святия Дух. Вярвам, че Той има чувство за хумор и мисля, че това е една от причините, поради които службите ми доставят такава радост. Святият Дух има способността не само да плаче, но и да се смее, да се радва, да бъде тих. Ако не познаваш Святия Дух в тази светлина, не знаеш какво пропускаш. В I Коринтяни 12:11 и нататък, апостол Павел поучава за духовните дарби и пише: **„А всичко това се върши от един**

и същи Дух, който разпределя на всеки човек по отделно, както Му е угодно". Павел посочва, че разпределянето на духовните дарби е резултат от проявяването на волята на Божия Дух. Павел ясно приписва воля на Святия Дух. Ако съберем всичко, разгледано до тук, можем да обобщим, че Святия Дух притежава интелект, тоест притежава знание, Той има чувства и може да обича, но Той може да бъде и обичан и срещу Неговата любов може да бъде извършен грях. Така също Святия Дух има и воля, така че може да взема решения и да извиква в съществуване. Поради това можем да твърдим, че Святия Дух не е някакво влияние, не е сила, която произтича от Бог, не е проявление на Божията личност. Святия Дух е личност, както всеки от нас е личности и затова са представени същите доказателства, които доказват и нашата индивидуалност. Никога повече не бива да мислим за Святия Дух по друг начин, освен като личност. Поставих основата на нещо жизнено важно. Ако вие сте личности (а вие сте), като част от човечеството, вие воювате срещу троен враг - света, плътта и дявола. Понеже атаките срещу тези, които вярват в Господ Исус Христос, идват от един фронт, ние нямаме право да мислим, че врагът винаги ще ни атакува от една и съща страна, и че не трябва да сме нащрек за други възможности за нашествие срещу нас. Единствената защита срещу вътрешния ни враг, плътта, е съзнателната зависимост от Святия Дух на Бог. Единствената защита, която имаме срещу примките на света, е съзнателната зависимост от Святия Дух.

Има няколко неща, които трябва да разберем. В посланието на Юда в 9 стих откриваме един много интересен факт относно нашия противник, дявола: **„Но архангел Михаил, когато се бореше с дявола и спореше за тялото на Мойсей, не посмя да каже срещу него презрително обвинение, но каза: Господ да те смърти**". От този стих се подразбира нещо за силата, която принадлежи на сатана. Мисля, че ние с вас не винаги се съобразяваме със силата на сатана. Има само една сила, която е по-голяма от силата на сатана, и това е силата на Бог. И на самия архангел Михаил не му достига сила, за да спори със сатана. Трябваше да призове Божията мощ, за да разгроми сатана, който претендираше за тялото на Мойсей. Ако архангелът няма достатъчно сила да противостои на сатана, как можем ние да очакваме да устоим срещу него? Сатана притежава свръхестествена сила, сила, която превъзхожда човешката. Той е невидим противник. Той не се изправя срещу нас в образ от кръв и плът. Апостол Павел пише: **„Нашата борба не е срещу плът и кръв**" (Ефесяни 6:12). Ако нашият противник беше човек, ние щяхме да проучим неговите слаби страни, но нашата борба е **„срещу началствата, срещу властите, срещу управниците на тази тъмнина, срещу духовните сили на нечестията в небесни места**". Павел поучава, че сатана има организирана система, която сам оглавява, и че целта на нашия враг е, да разрушава. Това е причината, поради която Петър предупреждава: **„Бъдете трезвени и будни. Противникът ви, дяволът, като рикаещ лъв обикаля, търсейки кого да погълне**" (I Петрово 5:8).

Може би си мислите, че този стих рисува картина на поражение. Не е така! Нито един мъж и нито една жена, не могат да бъдат победени, докато сами не се примирят с поражението. Защо? Тайната е записана в Исаия 59:19 **„Когато врагът (сатана, нашият противник, дяволът) дойде като потоп, Духът на Господ (Святия Дух) ще издигне знаме срещу него**". Това е потвърждение, че

Святият Дух е личност. Трябва да познаваме силата и индивидуалността на мощната трета личност на Троицата. Святият Дух е повече от влияние, което воюва за нас. Той не е мистерия.

Святият Дух е личност и ние никога не трябва да потъваме в поражение. Когато врагът връхлети като потоп, Духът на Господ, Святият Дух, ще издигне знаме срещу него. Може би сега, приятели мои, разбирате защо съм толкова отдадена на Святият Дух. Той е моят защитник, моята сила и е готов да бъде и ваш защитник, готов е да бъде и ваша сила!

16. Победа чрез Святия Дух

Има само две сили в света - силата на злото и силата на праведността, и между тях се води мощна война, която продължава поколения наред - война между Бог и сатана. На едно събрание с млади хора ме попитаха, *защо Бог е създал дявола*. Отговорих, че Бог никога не е създавал дявол.

Нека да обясня. В Исая 14 виждаме, че някога Луцифер е бил едно от най-красивите и мъдри същества, създадени от Бог. Ангелите, както знаете, са създадени същества. Преди Бог да създаде човека, Той създаде милиони ангели. Когато създаде ангелите, Той даде на трима от тях: Михаил, Гавраил и Луцифер, по-голяма сила, отколкото на когото и да е от другите ангели. В Словото на Бог Луцифер е наречен Син на Зората. На него беше дадена власт над повече от една трета от ангелите, които Бог създаде. Един ден разбра, че той завиждаше на Бог за Неговия авторитет, за силата Му и за поклонението, което Му се дължи. Луцифер каза: **„Ще бъда подобен на Всевишния“** (Исая 14:14), и започна да се издига в небесата, за да свали Бог от трона.

И така, първите грехове, за които е записано, са ревността и алчността. Тогава се случи нещо. В гнева Си, Бог изхвърли Луцифер на земята - не му отне силата, но го остави безтелесен дух. Често съм се питала защо Бог не е отнел силата на Луцифер, но е ясно, че не го е направил. Нашият враг не е незначителен и слаб. Нашият противник, сатана или дяволът, е княз, който има власт над своята територия. Има само един, който има по-голяма сила от сатана, и това е Бог. Не е шега да се бориш с дявола. Не е шега да говориш за сатана и за неговата сила. Във II Коринтяни 4:4 сатана е представен като бог на този свят или на този век. **„А тия, невярващите, чийто ум богът на този свят е заслепил, за да не ги озари светлината от славното Евангелие на Христос, който е образ на Бог“**. Някога запитвали ли сте се защо член от семейството ви или някой съсед, или ваш приятел, е неспособен да разбере духовните истини? Ето отговорът на вашия въпрос: **„А тези, невярващите, чийто ум богът на този свят е заслепил“**.

Сатана не иска нито вие, нито което и да е друго човешко същество да вярва в Бог, затова той използва силата си, да заслепява умовете на невярващите, **„за да не ги озари светлината от славното Евангелие на Христос, който е образ на Бог“**. Сатана се е издигнал като най-важно фигура не само в правителствата, но също и в религиозните общности. Той предявява претенции към поклонението, което принадлежи на Всемогъщия Бог. Мама хората да му се покланят чрез фалшиви религии. Сатана не се интересува колко сте религиозни.

В действителност той иска да сте религиозни, само че има голяма разлика между това, човек да е религиозен и да е *новороден християнин*. Важно е да се отбележи, че не е задължително тези, които се покланят на сатана, да не са религиозни, нито пък е задължително да са врагове на религията. Сатана може да контролира някого и да го погуби, без значение дали този човек е противник на религията или религиозен. Разбирате, че това е причината, поради която говорим за тези последни дни, а ние със сигурност сме свидетели на последните часове от тази диспенсация - пророчества се изпълняват всеки час от деня. Духът на Бог обаче, ни е предупредил, че в тези последни дни трябва да се пазим от големи религиозни заблуди и лъжи. Има разлика между това, да говорите за Исус, и да Го приемате като Сина на Живия Бог. Сатана не се интересува дали говорите за Исус. Би му харесало, ако мъжете, жените, младите хора мислят за Исус само като за чудесен пример за обикновен човек или ако Го приемат като най-великия човек, живял някога. Сатана въобще не го е грижа кое ще изберете. Тревожи се, когато някой приеме Сина на Живия Бог като свой личен Спасител. Нищо на света не е по-важно от това. Това, което казвам, е много важно. Може би сте поклонник на някаква религия, но ако тя не поставя в центъра си Господ Исус Христос, ако не признава абсолютния авторитет на Всемогъщия Бог, тази религия е основана върху заблуда от сатана. Ето защо сатана наистина може да бъде наречен бог на този свят. Той винаги действа чрез измама. Исус каза, че сатана е лъжец и баща на лъжата (Йоан 8:44). Като такъв, сатана никога няма да действа според истината. Той не познава думата „истина“. Заблудата е неговата същност и съвременният свят е завладян от заблуда. Помнете, че Господ Исус Христос е Пътят, Истината и Животът (Йоан 14:6). Истината е съсредоточена около една личност и тази личност е Исус Христос, Синът на Бог. Истината е открита на хората от Бог чрез Исус Христос, който е Истината.

Сатана действа в сфера, напълно различна от сферата на Бог. Тъй като Бог действа винаги в истината, а сатана използва нейната противоположност, неговото поле на действие е лъжата, заблудата. Сатана е лъжец. Сатана е измамник. Павел предупреждава, че сатана заслепява умовете на хората. Вижте, човешкият ум има способността да приема истината и да я разбира. Ако сатана иска да излъже, първо трябва да замъгли възприятията на хората, за да не могат да разпознаят неговата заблуда. Ако вие знаете, че той е този, който изкривява истината, ще бдите, затова той трябва първо да заслепи ума ви, за да не прозрете факта, че той е най-големият измамник и да не можете да различите истината от неговата заблуда. Затова той се преправя на светъл ангел, заблуждава хората, като ги кара да вярват, че говори истината, докато всъщност говори лъжи. Това е потвърдено от пасажи, като този в Откровение 20:2-3, където ангелът **„улови змея, старовременната змия, която е дявол и сатана, и го върза за хиляда години, и го хвърли в бездната, заключи и я запечата над него, за да не мами вече народите...“**.

Отличителната черта на действието на сатана в този свят, е, че мами народите и в наши дни той все още заблуждава човечеството. Той служи на заблудата и замъглява истината. **Исус Христос е Истината**. Заслепяването на народите, заслепяването на техните управници и на водачите им е ужасяващо. Много от тях следват княза на поднебесната, станали са роби на неговата система и са

приели заблудата му за своя философия. Духовната атмосфера днес е изпълнена с големи заблуди. Хората, чиито умове са облечени с тези заблуди, не могат да осъзнаят голямата власт, която врагът има над техните умове и тела. Врагът *никога* не действа чрез истина. Той *винаги* е бил измамник. В Ефесяни 6:11 относно този факт апостолът пише: **„Облечете се с Божието всеоръжие, за да можете да устоите срещу хитростите на дявола”**. В онези дни Павел не се е съмнявал в това, за което и аз днес говоря. Павел е човекът, който ни предупреждава, а Святият Дух е този, който му е дал това велико откровение. Павел се е борил с дявола. Отново и отново той се е изправял лице в лице със сатана и неговата сила.

Чрез Павел Святият Дух подчертава, че ние с вас трябва да облечем цялото всеоръжие на Бог, за да можем да противостоим срещу хитростите на дявола. Не очаквайте сатана да дойде срещу вас в официална и открита атака. Той е твърде хитър и лукав. Нашият враг не действа така, че да можем да предскажем действията му, нито можем да знаем какво точно ще направи, защото той се преструва, че се подчинява на истината. Нещо може да изглежда напълно невинно, но проблемът набъбва. Поговорете с някой млад човек, който е бил хванат в примката на наркотиците, и той ще признае, че в началото всичко е изглеждало безобидно.

Чуйте ме. Врагът управлява чрез измама и заблуда. Той не идва срещу нас в образ от кръв и плът и това е причината, поради която апостол Павел казва: **„ние не воюваме срещу кръв и плът”** (Ефесяни 6:12). Ако воювахме срещу някое друго човешко същество, щяхме да знаем слабите места на нашия противник и следователно щяхме да знаем къде да ударим. Но, приятели мои, аз *имам добри новини за вас*. Все още победата очаква всеки мъж, всяка жена. Трябва само да вземете тази победа, а тя се намира в Исус Христос, Сина на Живия Бог. Това е причината, поради която ние с вас се нуждаем от силата на Бог, защото само една личност притежава сила, по-голяма от силата на сатана. Тази по-велика сила е силата на Господ Исус Христос, която действа чрез личността на Святия Дух. Ако сте приели Христос за свой Спасител, вече не трябва да живеете в поражение, защото ние с вас **„във всичко това ставаме повече от победители чрез Този (Исус Христос), който ни е обикнал”** (Римляни 8:37).

Печатът на Святия Дух

17. Новородени

Понякога си задавам въпроса, колко ли християни напълно оценяват и разбират мястото на отделния вярващ в тялото на Христос. Всъщност се питам дали и аз самата *напълно* оценявам и разбирам, какво е моето пълно наследство в Христос Исус. Като размишляваме за това, нека да прочетем Ефесяни 1:3-14 **„Благословен да бъде Бог и Отец на нашия Господ Исус Христос, Който в Христа ни е благословил с всяко духовно благословение в небесни места; както ни е избрал в Него преди създанието на света, за да бъдем свети и без недостатък пред Него в любов; като ни е предопределил да Му бъдем синовени чрез Исуса Христа, по благоволенieto на Своята воля, за похвала на славната Си благодат, с която ни е обдарил във**

Възлюбения Си, в Когото имаме изкуплението си чрез кръвта Му, прощението на прегрешенията ни, според богатството на Неговата благодат, която е направил да доставя нам изобилно всяка мъдрост и разум, като ни е открил тайната на волята Си според благото намерение, което е положил в Себе Си, за да се приложи когато се изпълнят времената, сиреч, да се събере в Христа всичко - това, което е небесно и земно, в Него казвам, в Когото станахме и наследство, като бяхме предопределени на това според намерението на Бога, Който действа във всичко по решението на Своята воля, тъй щото, да бъдем за похвала на Неговата слава ние, които отнапред се надявахме на Христа, в Когото и вие, като чухте словото на истината сиреч, благовестието на нашето спасение, в Когото като повярвахте, бяхте запечатани с обещания Свят Дух, който е залог на нашето наследство, догде бъде изкупено притежанието на Бога, да бъдете за похвала на Неговата слава.”

Може би много пъти сте чели тази част от Словото на Бог, но когато сте стигнали до стиха „**в Когото като и повярвахте, бяхте запечатани с обещания Свят Дух**”, вероятно не сте осъзнавали или не сте разбирали напълно, какво в действителност се има предвид под запечатване със Святия Дух. В тези стихове от Божието Слово думата „предопределени” се повтаря няколко пъти. Писанието ясно учи, че всеки човек - от първия Адам до последния човек, който някога ще се роди в плът, още от самото начало е предопределен в ума на Бог, в плана на Бог и в сърцето на Бог, да бъде Негов наследник и сънаследник с Неговия Единороден Син. С други думи в Божия план всеки човек е предопределен, да бъде новороден. Не всички хора обаче, са християни. Не всички са новородени. Писанието ясно учи: „**понеже (Бог) не иска да погинат някои, но всички да дойдат на покаяние**” (II Петрово 3:9). Бог никога не е искал дори едно човешко същество да бъде загубено. Бог никога не е искал вие да сте грешник. Бог никога не е искал да отидете в ада. Адът не е създаден за човечеството. Адът е създаден за падналите ангели, а не за хората.

Забележете - човекът е създаден със свободна воля. Аз не съм принудена насила да говоря или да върша това, което върша. Можех да избира различни светски професии, а не това, на което съм се посветила, и Бог знае, че почти всичко, което можех да предпочета, щеше да бъде по-лесно за мен, но аз направих своя избор. Да, това, което правя, го правя по избор. По избор съм християнка. Никой не ме е принуждавал да стана християнка. Баща ми никога не ме е заставял да приема християнството. Майка ми също. Никаква сила не ме е принуждавала да бъда християнка, да избира Христос за мой личен Спасител и да живея християнски живот. Аз съм родена със свободна воля, с моя собствена воля, която е отделна и различна от волята на всеки друг в света, воля, която е самостоятелна и не зависи дори от Бог. По същия начин и Исус имаше отделна и различна воля от волята на Отец и докато ходеше по тази земя, Той беше дотолкова човек, като че ли не беше Бог. След това настъпи денят, когато трябваше да направя избор и аз избрах да бъда християнка. Онази неделя сутрин в малката методистка църква в Конкордия, Мисури, никой не поиска това от мен, никой не ме застави, никой не оказа натиск върху мен. Малкото хора, които бяха събрани в църквата през онзи ден, знаеха какво означава да бъдеш

„новороден”. В този момент Святият Дух говори на сърцето ми и макар да бях още момиче, почти на 14 години, аз разбрах, че съм грешна. Видях Исус като Спасител от греховете ми и направих своя избор, най-големия и най-мъдрия избор, който съм правила през целия си живот. Упражних волята си и избрах Исус за свой Спасител. И направих този избор не за един ден, не за шест месеца, а завинаги.

Бог не желае да погина или да бъда изгубена и точно по същия начин не желае и вие да погинете. Всеки човек трябва да направи своя собствен избор. Няма нито един човек в ада и никога няма да има човек в ада, който да може да посочи с пръст срещу Всемогъщия Бог и да Го обвини: „*Ти пожела да бъда тук. Тук съм, защото Ти избра това място за мен.*” Не, приятели. Волята на Бог е да бъдете новородени. Той е предопределил да бъдем новородени, но ние с вас сами правим избора за живота си. Ние трябва да решим дали ще приемем прошката на Бог или ще я отхвърлим. Помислете за минута. Имам предвид точно това, което чувате - прошка.

Когато Исус умря на кръста и извика „**Свърши се**”, беше свършено всичко необходимо за опрощаването на цялото човечество. На тази земя всичко, което трябва да направите, е, да приемете това прощение. Святият Дух е обвинителната сила на Троицата. Той е този, който ви показва, че сте грешник. Това е Неговата работа. тогава, в същата минута, в която приемете прощението, се случва нещо. Когато се новородите се случва нещо чудесно. Искате да го обясня?

Не вярвам, че има християнин, който може да намери в своя речник думи, за да изрази или да опише напълно какво се случва по време на това обръщане. Не можете да го обясните. Не вярвам, че е възможно да се обясни, защото то е дело на Духа. „**Роденото от плътта е плът, а роденото от Духа е дух**” (Йоан 3:6). Това е причината, поради която на Йоан му беше толкова трудно да опише в книгата Откровение видяното в духа: необходима е напълно различна лексика. Не можете да опишете духовните си преживявания. Не можете да опишете на никой друг това, което преживявате при новорождението или при изпълването със Святия Дух, но и двете преживявания са свързани с определена промяна. В този момент се случва нещо повече от преминаването от смъртта в живота, нещо повече от това миналото ви да е покрито с кръвта на Исус, нещо повече от преминаването от смъртта в живота, нещо повече от това греховете ви да са простени. Дотогава Бог е бил вашият мощен Създател, но когато приемете Христос за свой Спасител, Бог става ваш Небесен Баща. Той става наш Небесен Баща само, когато приемем Исус Христос, Неговия Син, за наш Спасител, и само тогава ние сме осиновени от Него.

О, това е славно! „**Вижте каква любов ни е дал Отец, да се наречем Божи деца, а такива и сме**”, защото сме осиновени от Отец. Това обаче не е възможно, докато не приемем Сина Му за прощение на греховете ни - едва тогава за първи път ние ставаме част от семейството на Бог. Това означава точно каквото казвам - ние сме родени в семейството на Бог.

18. Желани от Бог

Това чудесно преживяване, новородението, е само началото на новия живот. Понякога мисля, че много малко от нас осъзнават нашето пълно наследство като царски деца, а ние сме точно такива. Наскърбява ме факта, че някои от децата на Бог живеят в поражение. Ние можем да създадем в изгубения, спасен мъж или спасената жена неправилно впечатление и погрешна представа за децата на Бог. Ние сме наследници на Бог - знаете ли какво означава това? Ако сте новороден християнин, вие сте сънаследник с Христос и това ни е дадено от най-великата власт на небето и на земята. Божието Слово ни уверява, че ако сме новородени, ние сме наследници на Бог. В Ефесяни 1:12 се казва: **„да бъдем за хваление на Неговата слава ние, които отначало се надявахме на Христос“**. Ние говорим за вярата, разглеждаме толкова подробно нашата вяра в Бог, но не осъзнаваме, че никога не е съществувала по-голяма вяра от вярата, която Бог Отец имаше в Исус Христос, когато го изпрати да плати цената за нашето спасение. На първо място Бог разчиташе на Исус. Това е истински пример за вяра и Сам Бог ни даде този пример.

По-нататък в стихове 13-14 четем: **„в Когото и вие уповахте, като чухте Словото на истината, сиреч благовестието на нашето спасение; в Когото като и повярвахте, бяхте запечатани с обещания Свят Дух, който е залог за нашето наследство, догде бъде изкупено притежанието на Бога, да бъдете за хваление на Неговата слава“**. Да насочим вниманието си към чудесния печат на Святия Дух, **„като и повярвахте“**. Преди всичко след приемането на прошката трябва да настъпи промяна - чрез вяра ние приемаме това, което Исус направи на кръста. В този момент Бог Отец става наш Небесен Баща. Тогава се случва още нещо, нещо, което сте ме чували да повтарям отново и отново: **Моля се Неговият Дух да ви засвидетелства заедно с вашия дух, че сте преминали от смъртта в живота**. Какво означава това?

В момента, в който приемате Христос за свой Спасител, се проявяват и трите личности на Троицата. Веднага, когато приемете Исус за свой личен Спасител, Бог Отец става ваш Небесен Баща и ви осиновява в голямото Божие семейство, родени сте в тялото на Христос. По същото време Святия Дух поставя Своя печат върху личността ви, като потвърждава промяната - това е печатът на Духа. **„Като и повярвахте, бяхте запечатани с обещания Свят Дух“** - точно това се има предвид в Писанието, когато се казва, че Неговият Дух свидетелства заедно с нашия дух.

По какво разбираме, че сме новородени? Не можем да обясним новородението, защото нямаме необходимите думи в речника си, за да опишем своето преживяване. Поради тази причина скептиците, невярващите не могат да го проумеят, но в момента, когато Святия Дух постави Своя печат на промяната върху нас, Той свидетелства заедно с нашия дух, че сме преминали от смъртта в живота, че сме били осиновени от Отец, и че сме родени в Тялото на Христос, и ние сме сигурни, че сме сигурни, че сме сигурни в това! Помислете за момент. За вярващия, който е част от тялото на Христос, това означава много повече, отколкото мнозина осъзнават.

Спрете и разгледайте това, което Небесният Отец прави за Своите деца - за тези, които са новородени, които са част от семейството на Бог. Нека първо да видим какъв дял ни е отредил Небесният Баща. Бог ни е благословил в Христос

с всички благословения и често се питам дали напълно осъзнаваме, че ние с вас сме благословени само, защото Той ни благославя. Понякога се чувстваме толкова независими от Бог, толкова сме самонадеяни, че докато благоговеем пред нашето самодоволство, си навличаме сериозен проблем. Някои от най-интелигентните хора, които познавам, лесно могат сами да завлекат себе си в най-глупави бъркотии, тъй като се облягат на собствената си мъдрост. Това е, като да се опитват да благославят сами себе си. Ние с вас обаче, можем да бъдем благословени само, когато Бог ни благославя. Бог ни е благословил в Христос с всички благословения и с Неговите благословения ние сме най-богатите хора на света. Още преди началото на всички времена Той ни е избрал поради Своята любов.

Нека да направя едно друго сравнение, като използвам Джо Кулман, моя земен баща, моя татко. За децата най-приятното и най-великото чувство на света е, да знаят, че са желани. Зная, че аз не съм била нежелано дете - моите татко и мама ме искаха. През целия си живот съм пазила дълбоко в себе си тази мисъл и съмценила високо тяхната обич. Тази увереност ме е карала да се чувствам добре, била е като скрит в мене скъпоценен камък. Всички ние обаче много добре осъзнаваме, че днес можем да срещнем по улиците хиляди и хиляди деца, които не са желани. Всяко едно от децата на Бог обаче, е желано. Той ни е избрал поради любовта Си преди всички времена. Може да сте били нежелано дете от вашите земни родители, но има Небесен Баща, който ви е искал, още преди да сте видели дневната светлина. Той ви е обичал и ви е искал дори преди основаването на света. Предопределил ни е според Своето желание да бъдем Негови деца и поради милостта Си ни е обогатил с изобилно богатство. Също така може да сте били желани в своето земно семейство и въпреки това храната да не е била достатъчна и не за всеки да е имало голяма порция. Зимата е идвала и въпреки че вашият татко ви е обичал, не е имал достатъчно пари, за да купи обувките, които са ви били необходими. Той ви е обичал, но любовта няма нищо общо с парите. Работил е много, но ние все още живеем в стария материален свят. Можете да сте обичани, можете да сте желани, и въпреки това да сте бедни що се отнася до материалните неща. Ще ви открия нещо за Небесния Баща. Вие сте едно от Неговите деца, вие сте се новородили, когато сте приели Сина Му и Той поради Своята милост ви е обогатил с изобилно богатство.

Нито едно от Божиите деца не е бедно. Понякога си мисля, че имаме погрешно разбиране за ценностите, че отново трябва да се върнем към истинското разбиране за тях. Ако имате мир в ума си, сте богат. Ако можете да си легнете през нощта, да поставите главата си на възглавницата и да заспите с мир в ума и душата си, вие имате нещо, което дори най-богатите хора в целия свят не познават. Ако сте напълно уверени, че въпреки цялата несигурност в живота, имате сигурно убежище в Христос, вие сте в безопасност. В наши дни, в нашия век, вие сте богати, ако вашата увереност е в Бог. Убежището, което Бог предлага, не е само за един ден или за следващите шест месеца. Сигурността, която Бог дава, се простира през цялата вечност. Той ни е обогатил с изобилно богатство, открил ни е голямата Си тайна според плана Си. Той е изявил в нас славата си чрез действието на Своята любов, запечатал ни е с Духа Си и така ни е белязал като Своя собственост. Ако сте преживели чудото на новородението,

върху вас е поставен Божия белег. Бог ви е запечатал с Духа Си, и ви е белязал като Своя собственост. Вие сте богат!

19. Нашето наследство в Христос

Никой, било то мъж или жена, не бива да живее в поражение. Никога не бива да се оставяте на поражението. Няма значение при какви обстоятелства живеете. Не сте създадени да живеете в поражение. Човек води пораженчески живот само, когато се съгласи с поражението. От дясната страна на Бог Отец в позицията на Велик Първосвещеник стои Синът на Живия Бог, нашият Велик Адвокат, вечно живият, който ходатайства за нас. И сега се моля Той да ви даде божествена надежда, тази голяма духовна надежда, и победа, в името на Исус. Продължаваме да разглеждаме „печата на Святия Дух“. Вероятно се питате какво всъщност има предвид Павел в първа глава на Ефесяни, тринадесети стих: **„в Когото и вие уповахте, като чухте Словото на истината, сиреч благовестието на нашето спасение“**. Това е Словото на истината - благовестието на нашето спасение! Павел продължава: **„в Когото като и повярвахте“**. Това не се случи, когато за първи път чухте Словото на истината или преди да се новородите. Нека да обясня по-подробно нещо. Когато чуете Словото на истината, Святия Дух започва да ви убеждава. Истината е благовестието на нашето спасение и след като повярвате и приемете истината, след като приемете Исус Христос за свой Спасител, Бог ви запечатва с обещания Свят Дух, **„който е залог на нашето наследство, догде бъде изкупено притежанието на Бога, да бъдете за хваление на Неговата слава“**. Днес, докато живеем в телата си от плът, ние с вас получаваме само един залог, една гаранция за нашето наследство в Христос. Ако сте дете на Бог, ако Му принадлежите, ако сте осиновен от Отец, то вие притежавате всички тези чудесни неща: мир в ума, мир в душата, Божията любов, Божиите благословения, Божията доброта, чудесната радост, която Бог дава на децата Си и гаранцията, че Той е с вас, въпреки цялата несигурност в живота. Без значение какви духовни преживявания сте имали, Бог има много повече на склад за вас.

Може би се чувствате така, като че ли стоите на високия връх на планината Писга или пък тъкмо излизате от славно събрание и възкликвате: **„Скъпи Исусе, спри. Не мога да поема повече. Това е твърде хубаво.“** Няма значение какви преживявания сте имали, нито какво можете да преживеете в този момент - всичко това все още е само залог, гаранция. Нашето изкупление няма да бъде усъвършенствано, докато не застанем в славното присъствие на Бог и докато това, което е тленно не бъде облечено в безсмъртие. Как може нещо да бъде абсолютно съвършено или завършено, докато все още сме в тези смъртни и тленни тела? Сблъскваме се с болка, страдание и старост. В този живот ни връхлитат проблеми, душевна болка и сълзи. Следователно това не може да бъде край, не може да бъде съвършенството. Нещата, за които говорим - мирът в ума, сигурността, радостта, чудесната гаранция да знаем, че принадлежим на Христос - са само един залог. Но един ден, когато това, което е тленно, бъде облечено в безсмъртие, няма да има повече сълзи, проблеми, неприятности,

страдание или изкушения. Днес ние виждаме чрез вяра. Утре нашето изкупление ще бъде съвършено, когато видим Исус в лице, облечени в тела като Неговото. Нека да разгледаме същата част от Писанието в тази светлина. Павел пише на вярващите: **„като чухте Словото на истината, сиреч благовестието на нашето спасение, в Когото като и повярвахте, бяхте запечатани с обещания Свят Дух, който е залог за нашето наследство, догде бъде изкупено притежанието на Бог, да бъдете за хваление на Неговата слава”**. Нашето славно бъдеще е било купено и изплатено, и срещу него няма никаква ипотека. Няма значение какво се случва с лихвите тук на земята или какво става на стоковите пазари, защото това, което е наше наследство в Христос, е било купено и изплатено. То е платена собственост. Ето защо нито един християнин не бива да живее в поражение. Ако живеете като просяк, ако постъпвате като просяк, ако се чувствате като просяк, може би не знаете кой сте в действителност. Вие сте богати! Ако сте новородени, Бог е ваш Небесен Баща. Така сте осиновени от Него и Святият Дух е поставил печата Си върху вас, за да потвърди тази промяна. Вие сте запечатани с обещания Свят Дух, затова Неговият Дух свидетелства заедно с вашия дух, че сте преминали от смъртта в живота.

Ще прибавя това към няколкото факта, които искам да припомня: вие сте свързани с Отец, Сина и Святия Дух - всеки от Тях има отделна и различна роля в отношенията си с вас, като осиновено дете на Бог. Помнете, че отец е Източникът на всяко благословение, Той е Този, който дава всеки добър и съвършен дар. Исус, Неговият Син, е каналът, чрез който всички благословения достигат до нас и чрез Него имаме вечен живот. Исус винаги е посредникът, чрез когото тези неща ни се дават, но помнете, че Отец е Източникът на всяко благословение, Той е Този, който дава всеки добър и съвършен дар. И така, стигаме до Святия Дух, който е силата на Троицата. Да, Отец е Източникът на всяко благословение и вероятно вече сте разбрали, че Исус прави всички неща възможни за нас, но Святият Дух е силата. Това е причината, поради която хората за изцелявани, докато стоят по местата си по време на чудотворните събрания. Не е необходимо да ви полагам ръце. Когато Святият Дух е там, силата на Троицата, Неговото присъствие ще изцели болното тяло на този, който стои в Неговото присъствие. Такава е Неговата сила!

И така, помнете: вярващите и само вярващите са запечатани с обещания Свят Дух. Ние сме Божие притежание. Ние сме Негови осиновени деца и имаме право на всички привилегии и на наследство. **„Вижте каква любов е дал нам отец, да се наречем Божи деца”** (I Йоан 3:1). Ние сме приели духа на осиновение и Самият Дух свидетелства заедно с нашия дух, че сме Божии деца. Бог е поставил печата Си върху нас заради това, което представляваме в Него, не заради някакви наши заслуги. Белязани сме с печата Му заради това, което Исус направи, и Самият Свят Дух поставя печата Си върху тази промяна. Какво представлява печатът на Святия Дух? Не става въпрос за някакво чувство и нека напълно да изясня това, за да не си изградите неправилна представа. Не, не става въпрос за чувство, а за **присъствието на Святия Дух** във вярващия, което свидетелства за неговото пълно приемане в Христос. В I Йоан 4:17 апостолът пише: **„както е Той, така сме и ние в тоя свят”**, наследници на Бог и сънаследници с Христос Исус.

Нека отново да ви насърча: **Никога не забравяйте на Кого принадлежите!**

20. Святият Дух може да бъде наскърбен

Ще навлезем малко по-дълбоко в изучаването на личността на Святия Дух и вие ще Го видите в светлина, по-различна от тази, в която може би винаги сте Го виждали - ще откриете Неговата чувствителност. Това е една от причините Той да е уподобен на гълъб, най-нежната от всички птици. Чудесно е да виждаме Святия Дух в Неговата сила, да виждаме мощната сила на Троицата и да знаем, че ни защитава. Когато осъзнаем, че можем да имаме чудесни, близки взаимоотношения със Святия Дух, разбираме, че това общуване се простира отвъд нашите схващания. След това научаваме, че Святият Дух е нашият велик Учител, който ни открива духовните принципи, Той е великата сила, която разбулва цялата истина. Искам да знаете, че тази личност има и друга страна - Святият Дух може да бъде наскърбен. За това говори Писанието, но тъй като не се осмелявам да разглеждам Словото на Бог извън Неговия контекст, нека да започнем с Ефесяни 4:1-2 **„И така, аз, затворник за Господ, моля ви да се обхождате достойно за звание, към което бяхте призвани, със съвършено смирение и кротост, с дълготърпение, като проявявате търпение един към друг с любов”**. Ще спра тук, защото тези плодове на духа толкова липсват в живота на много християни и в съвременната църква.

Ревността е грях, който често присъства дори и в живота на хора с претенции, че са изпълнени с Духа. Много съвременни християни не знаят какво означава кротост. Смирението, едно от най-великите християнски качества, липсва. На всяка крачка ние виждаме толкова много духовно лицемерие и толкова малко смирение, кротост, дълготърпение и любов. Нека да прочетем следващия стих, Ефесяни 4:3 **„и се стараете в свързката на мира да опазите единството в Духа”**. Това означава човек да е новороден. Това означава човек да върви в стъпките на Исус, да вдигне кръста си и да Го следва. Както е сигурно, че Исус го очакваше кръст и смърт на този кръст, така е сигурно, че всеки новороден трябва да се изправи пред кръста и нашата собствена личност трябва да умре, ако ще Го следваме в духа на смирение, кротост и дълготърпение, като проявяваме търпение един към друг в любов и се стараем да опазим единството на Духа чрез връзката на мира. **„Има едно тяло и един Дух (Святия Дух), както и бяхте призвани към една надежда на призванието ви: един Господ, една вяра, едно кръщение”** (Ефесяни 4:4-5). Може би ще попитате коя е истинската църква? Ние имаме хиляди организации, а в някои градове можете да намерите църква на почти всеки ъгъл. Това са само организации и единствено Господ Исус Христос може да каже: **„Ето Моята църква”**. Чудесно е, че съществуват организации, където можем да общуваме с други християни, но **Църквата, това е Тялото на Христос**. Ние сме родени в Неговото тяло и в Неговата църква.

Нека да разгледаме за какво кръщение говори Павел в пети стих. Това е същото кръщение, което е споменато в I Коринтяни 12:12-13. Запомнете, че не можете да изградите доктрина, като разглеждате нещо извън неговия контекст. Тук намираме отговора на въпроса, за какво кръщение пише апостолът. **„Защото както тялото е едно, а има много части, и всичките части на тялото,**

ако и да са много, пак са едно тяло, така е и Христос. Защото ние всички, било юдеи или гърци, било роби или свободни, се кръстихме в един Дух да съставяваме едно тяло и всички от един Дух се напоихме”.

Това е същото кръщение, същото Тяло, което се споменава в Ефесяни 4:5-6 „**един Господ, една вяра, едно кръщение, един Бог и Отец на всички, който е над всички, чрез всички и във всички**”. Сега нека да прочетем Ефесяни 4:26-32. Вече споменах тези стихове в началото на това послание:

„Гневете се, но без да съгрешавате; слънцето да не залезе в разгневяването ви; нито давайте място на дявола. Който е крал, да не краде вече, а по-добре да се труди, като върши с ръцете си нещо полезно, за да има да отделя и на този, който има нужда. Никаква гнила дума да не излиза от устата ви, но онова, което е добро, за назидание според нуждата, за да принесе благодат на тия, които слушат. И не оскърбявайте Святия Божий Дух, в когото сте запечатани за деня на изкуплението. Всякакво огорчение, ярост, гняв, вик и хула, заедно с всяка злоба да се махне от вас. А бъдете мили един към друг, нежни; прощавайте си един на друг, както и Бог в Христос е простил на вас”.

Предупредени сме да не наскърбяваме Святия Дух. Как човек може да наскърби Святия Дух? Запомнете, въпреки че Святият Дух е мощната сила на Троицата, Той е чувствителен и лесно се наскърбява. Няма съмнение, че можем да наскърбим тази чудесна личност с нашето огорчение, с ярост, гняв, лош език. С други думи Той може да бъде наскърбен от всичко в живота на човек, което е противоположно на кротостта, на дълготърпението, на проявяването на търпение един към друг в любов, на старанието да опазим единството на Духа във връзката на мира. Всичко противоположно на тези неща наскърбява Святия Дух. Аз все още твърдя, че Святият Дух не се наскърбява от вашата изповед или от духовните преживявания, които може би сте имали в миналото. Ако таите в себе си непростителен дух, злоба, лош език, ако носите ревност, завист в сърцето си, ако имате нещо против някого, ако клюкарствате, ако лъжете, Святият Дух няма да обитава във вашия съд. Няма да обитава във вас, защото тези неща са противоположни на Неговата личност. Ако живеете по такъв начин, Святият Дух не може да направи и няма да направи тялото ви Свой храм. Защо? Защото тези неща са грях и те наскърбяват Святия Дух. Той не може да пребивава и няма да пребивава в един и същи съд с греха. Сега ще разгледаме нещо, свързано със Святия Дух. Някои хора твърде много се безпокоят от греха, за който няма прощение - непростимия грях. Библията говори за него като за единствения грях, за който няма прощение нито в този, нито в бъдещия свят. Има много предположения относно този грях, но той също не бива да се разглежда извън контекста на Библията, за да можем да го разберем правилно. Прочетете Матей 12:22-30 **“Тогавя доведоха при Него един хванат от бяс, сляп и нем; и го изцели, тъй щото немият и проговори и прогледа. И всичките множества се смаяха и думаха: Да не би Този да е Давидовият син? А фарисеите, като чуха това, рекоха: Тоя не изгонва бесовете, освен чрез началника на бесовете, Велзевул. А Исус, като знаеше техните помисли, рече им: Всяко царство, разделено против себе си, запустява; и никой град или дом, разделен против себе си няма да устои. Ако Сатана изгонва Сатана, той се е разделил против себе си; тогава**

как ще устои неговото царство? При това, ако Аз чрез Велзевул изгонвам бесовете, чрез кого ги изгонват вашите възпитаници? Затова, те ще ви бъдат съдии. Но ако Аз чрез Божия Дух изгонвам бесовете, то Божието царство е дошло върху вас. Или как може да влезе някой в къщата на силния човек и да му ограби покъщнината, ако първо не върже силния? - тогава ще ограби къщата му. Който не е с Мене, той е против Мене; и който не събира с Мене, разпилява.”

Това, което следва сега, е в същата връзка. Фарисеите приписаха Божиите дела и делата на Святия Дух, на дявола. Святият Дух току що беше изгонил чрез Исус демона и човекът, който до тогава беше сляп и ням, беше изцелен - **“немият проговори и прогледа”**. Фарисеите казаха, че това е дело на дявола, на сатана. В отговор Исус ги попита дали сатана може да изгонва сатана. Ако е така, сатана би работил срещу себе си. В светлината на този контекст, прочетете следващите стихове: **“Затова ви казвам: Всеки грях и хула ще се прости на човеците; но хулата против Духа няма да се прости. И ако някой каже дума против Човешкия син, ще му се прости; но ако някой каже дума против Светия Дух, няма да му се прости, нито в тоя свят (или век), нито в бъдещия”**. (Матей 12:31-32). Има само един грях, за който няма прошка, и това е хулата срещу Святия Дух. Дарбите на Святия Дух, проявени чрез апостолите, и Божията сила, изявена в живота на отделните хора, са последното доказателство, което Бог е предназначил за потвърждение на Евангелието. И днес Бог ги пази точно за това. Ако някой обяви делото на Святия Дух за дело на сатана, този човек извършва греха, за който няма прощение нито в този, нито в бъдещия свят. Бъдете внимателни какво казвате за делото на Святия Дух, да не би да извършите греха, за който няма прощение!

21. Волята ни под контрола на Святия Дух

Живеем в толкова вълнуващи дни за Божиите деца, дни, които Писанието посочва с думите: **“А когато започне да става това, изправете се и повдигнете главите си, защото изкуплението ви приближава”** (Лука 21:28). Това е времето, когато всички плодове и дарби на Духа ще бъдат възстановени в църквата. Това са велики дни на възстановяване нещата на Духа.

Зная, че за невярващия настъпва тъмнина и с всеки изминал час тя е все по-непрогледна, но на нас ни предстои толкова светло и толкова славно бъдеще! Изкуплението ни приближава и помнете, че нашето изкупление като християни, като наследници на Бог и сънаследници с Исус Христос, няма да бъде съвършено, докато не видим Бог лице в лице. Живеем в дни, в които хиляди хора ще бъдат изпълнени със Святия Дух - ще преживеят чудото, което наричаме кръщение със Святия Дух. Затова искам да подчертая нещо, което е жизнено важно за нас и е свързано с кръщението в Святия Дух и с това, колко е важен Святия Дух за нашата воля. Това често се пренебрегва. Както знаете, нашата воля - твоята воля, моята воля - може да бъде отделна и различна от волята на Бог и е важно да разберем какво е мястото на човешката воля в това чудесно преживяване и как тя е свързана с личността на Святия Дух.

В Евреи 10:16 се казва: **“Ето Заветът, който ще направя с тях след ония дни, казва Господ: ще положа законите си в сърцата им и ще ги напиша в**

умовете им...” Тъй като кръщението в Духа оказва влияние върху емоционалния ни живот, не бива да забравяме, че най-важната част от това преживяване засяга нещо, което не винаги е видимо, и това е волята ни. Трябва да внимаваме, да не изтълкуваме погрешно някое голямо емоционално преживяване и така да го приемем като кръщение в Духа. Понякога си давам сметка, че сме дотолкова плътски, че лесно се увличаме от някакво голямо емоционално преживяване и го считаме за кръщение в Святия Дух. Коренът е най-важната част на всяко дърво. Никой не би спорил по този въпрос. Най-важната част от духовния ни живот е тази, която не може да бъде видяна от очите на хората. Най-важната част от моя живот е волята ми. Най-важната част от живота ти е твоята воля. Когато става въпрос за твоите духовни преживявания, за твоята връзка с Бог, с Исус Христос и със Святия Дух, най-важна е твоята воля. Понякога волята ни е единственото нещо, за което ни се иска да говорим и което ни харесва да обсъждаме. Стигнем ли обаче до мястото, където трябва смирено да кажем: *“Въпреки това, не моята воля, а Твоята воля да бъде”*, се изправяме пред решение, което много малко хора познават. Що се отнася до Словото и до това - внимателно да отнесем Неговото тълкуване към практичния живот, стигаме до заключението, че най-важното от всичко е Святия Дух да вземе пълен контрол над волята ни. Има хиляди хора, които претендират, че са преживели изпълването със Святия Дух и въпреки това не знаят абсолютно нищо за това, че трябва да дадат на Святия Дух пълен контрол над волята им. Не е от значение какво се случва в момента на кръщението в Святия Дух, значение има това, което следва след нашето преживяване. Ако Святия Дух няма пълен контрол над твоята воля, преживяването ти ще бъде временно и повърхностно. Възможно е тези, които не са духовно зрели, да останат толкова потресени от една мощна духовна среща, че да се оставят да ги направлява ентузиазма им, без да са променили истинското си естество. Когато Бог се откриваше в Масфа в дните на Саул, някои от Сауловите хора, които търсеха Давид, бяха обхванати от същия дух на въодушевление, като пророците. Възможно е да присъствате на мощно духовно молитвено събрание, да преживеете нещо чудесно, но все още да ви липсва пълно и постоянно благословение. Постоянното благословение идва само тогава, когато позволим на Духа да достигне дълбочините на съществуването ни и да промени коренно живота ни. Трябва да предадете ума и волята си на абсолютния контрол на Духа, ако искате да запазите благословието и преживяванията си. Моето поучение е много практично и изключително необходимо в наши дни. Това не е само поучение за едно голямо емоционално преживяване. Говоря за преживяване, което грабва ума ви и го променя. В това духовно преживяване, вие предавате не само ума си, а и своята воля на волята на Бог. Не говоря за нещо временно, а за нещо, което ще бъде с вас, когато водите са дълбоки и се канят да прелеят, когато нощта е толкова тъмна, че няма дори една звезда в небето над вас. Идват проблеми, скърби и трудни времена, но вие можете да сте спокойни, дори, когато сълзите ви заслепяват. Само кажете: *Въпреки всичко, не моята воля да бъде, Господи, а Твоята!* Дори и да не разбирате напълно, какво означава това... В основата на нашия ум стои волята и тя е тази, която го направлява. След всички тези години на служение, съм напълно убедена, че е изключително важно волята ни да бъде под контрола на Духа на Бога. Хвалите се, че сте изпълнени с Духа и

че сте приели кръщението в Святия Дух, но позволете ми да попитам *дали волята ви е под контрола на Святия Дух*. Ако не е, тогава няма значение какво сте преживели. Било е само нещо временно. Ако сме предали волята си на Бог, за да я управлява, тогава и целият ни живот ще бъде под Негов контрол. Когато Святия Дух дойде върху някого, когато завладее човешката воля, Той става движещата сила в този човек, и така целият му живот е завинаги повлиян от това преживяване. Човекът повече няма право на последната дума - единствено Святия Дух управлява живота му. Писанието нарича това разпятие. Човешката воля е оставена встрани, тя отстъпва пред волята на Бог. Тогава човек може да каже, че е намерил живота си, защото е изгубил волята си заради волята на Бог.

Молитвата ми за вас

Татко, християнският живот е най-великият, най-практичният живот на света. Това е единственият истински живот, и ако само се научим как да го живеем, ако съумеем да живеем според Твоите закони, ако можем да бъдем честни с Теб, не би съществувало никакво ограничение за това, което можеш да направиш за всеки един мъж и за всяка една жена. Колко често сме действали противно на Твоите планове за нас. Няма християнин, който да не е бил виновен за осуетяването на Твоя план някъде “по фронта”. Зная, че съм допускала грешки повече от веднъж, поради моите собствени несъвършенства, поради греховете, които наричаме “малки грехове”. Както малките термити могат да съборят една голяма сграда - мъничките термити, които подяждат и подяждат сградата, докато най-накрая не я разрушат напълно, така “малките грехове” разяждат сърцата ни, изправят се срещу Твоята цел за живота ни и ни ограбват от нещо, което можем да бъдем и което можем да направим за Теб. Аз се моля в името на Исус, Сина на Живия Бог, унищожи всички термити на греха в живота ни. Изчисти ни от всички тях - нека да не се заблуждаваме и нека изповядаме греховете и слабостите си. Претърси сърцата ни, о, Господи! В името на Исус и заради Исус, унищожи тези “термити”. Помогни ни да не гледаме към себе си, а към Теб. Дай ни видение и ни накарай да забравим тревогите си. Татко, моля се за свежо кръщение в Твоята любов, моля се да сме по-искрени от всякога преди. И повече от всичко се моля да ни поставиш там, където Святия Дух може да ни използва, така че най-полезните дни от живота ни да следват от този ден нататък, защото времето свършва. Дадена ни е голяма отговорност. Направи така, че нито един от нас да не се провали и нека винаги светът да вижда в нас Исус и само Исус. Амин.

Въпроси, отнасящи се до Святия Дух

Почти не минава ден, без да получа въпроси за Святия Дух и за работата на тази Трета личност на Троицата. Ще отговоря на някои от тези въпроси, тъй като вярвам, че в сърцето си вие също сте ги задавали.

1. Ще отнеме ли Бог Духа Си от света, когато църквата бъде грабната?

Нека да обясня нещо, преди да отговоря на този въпрос. Когато говорим за грабването на църквата, ние имаме предвид времето, когато Святия Дух ще

напусне тази земя. Той е силата, която ще ни грабне, Той е силата на великото грабване. Тези, които са живи и които ще участват в грабването на църквата, ще се издигнат със Святия Дух. Знаем, че когато Исус напусна този стар свят, като се възнесе от Елеонския хълм, Той замина сам. Тези, които бяха близо до Него, толкова близо, че да Го видят как се възнася, не се възнесоха с Него. Стояха там и Го наблюдаваха как заминава. Когато замина, Исус замина сам. Както е сигурно, че Исус напусна тази земя и се върна при Отец, така е сигурно, че идва денят, в който Святия Дух тръгне, няма да тръгне сам. Той ще вземе със Себе Си Невястата на Христос - църквата. Ако сте родени в Христовото тяло, ако сте новородени, ако живеете победоносен християнски живот в Христос Исус, ако сте част от това славно, победоносно тяло, тогава вие сте част от невястата на Христос. Затова в момента, в който работата на Святия Дух на тази земя приключи и Той я напусне, ще вземе със Себе Си вас и всички новородени вярващи. Ето това в действителност представлява грабването на църквата.

2. Може ли човек, който знае за Господ Исус Христос, да бъде спасен след грабването, когато Святия Дух бъде отнет от земята?

Преди да замине, Исус ясно говори за великото дело, което Святия Дух трябва да извърши, докато е тук на земята. **“И Той, когато дойде, ще обвини света за грях, за правда и за съдба; за грях, защото не вярват в Мене; за правда, защото отивам при Отец и няма вече да Ме виждате; а за съдба, защото князът на този свят е осъден”** (Йоан 16:8-11).

С други думи, Святия Дух е мощна обвинителна сила. Ако чувствате някакво изобличение, Святия Дух е Този, който ви изобличава. Помните ли Неговата изобличителна сила? Може и да не сте осъзнавали какво наистина се случва, но сте се въртели и сте се мятали цяла нощ, без да можете да заспите. Святия Дух е говорил на сърцето ви. Помните ли как за първи път разбрахте, че сте грешник и трябва да се новородите? Изобличителната сила на Святия Дух ни открива това. Когато обаче Святия Дух бъде отнет от земята, хората никога повече няма да почувстват Неговата изобличителна сила.

3. Ще има ли спасени хора през седемте години на голямата скръб, след като Святия Дух бъде отнет от земята?

Моят отговор е: **Да, разбира се.** Вече казах, че изобличителната сила на Святия Дух няма да е тук, за да помага на хората, които живеят на земята, да забележат греховете си, но те ще могат да се спасяват чрез знанието от Божието Слово. Аз съм приготвила стотици и стотици тридесет минутни касети върху Божието Слово. Опитала съм се на тези касети да обхвана колкото е възможно повече от Писанието. Може би се питате защо и какво целя? Отговорът е прост - искам след грабването на църквата, след като съм заминала и всички Божии деца са взети от земята, Божието Слово да може все още да се разпространява и много хора, мъже или жени, които не са ме чували преди, които не са уважавали Словото на Бог, тогава да Го послушат. Те ще се зарадват да Го чуят. Наближава времето, когато те ще се убедят, че това, за което говоря сега, става реалност и като чуят Словото, без изобличителната сила на Святия Дух, те ще

Го приемат, а когато приемат Словото, ще приемат Исус Христос въз основа на факти, а не поради някакво осъждане. Така че, ще има хиляди и хиляди спасени по този начин по време на голямата скръб.

4. Старозаветните пророци бяха ли изпълнени със Святия Дух - с други думи, тези пророци бяха ли кръстени с Духа, преди деня на Петдесетница?

Може би си спомняте, че разгледах този въпрос в една от предните глави, но накратко ще се спрем на същата тема отново. Вероятно помните какво обясних: изпълването на старозаветните пророци със Святия Дух е независимо Божие дело. Святият Дух не е даряван на всички старозаветни светии. В наши дни изпълването със Святия Дух е дар, който Исус остави на църквата Си. Такава е съвършената воля на Исус и нашия Небесен Отец. Според съвършения план на Сина на Живия Бог, всички новородени вярващи могат да се изпълнят със Святия Дух. Това е Божията воля, това е Божият подарък, най-големият дар, който Той можеше да даде на църквата. Разбирате, че изпълването на някои от старозаветните пророци с Духа е специална привилегия, дадена им от Бога. Днес това е дар, част от Божия план, според който всеки член на Неговата църква трябва да бъде изпълнен със Святия Дух.

5. Чрез кого е изцелявал Исус - директно чрез Бог Отец или чрез Святия Дух?

Искам напълно да изясня нещо. Бог е Великият Господар и Той притежава цялата сила на небето и на земята. Той е Бог Всемогъщ и всичко идва от Него. Той е мощният Дарител, Всесилният и Всемогъщият. Когато Исус вървеше по тази земя, Той не изцеляваше болните тела със Своята Собствена сила. Святият Дух беше Този, който извършваше изцеленията чрез Него, както обясних по-подробно в една от предните глави. Никога няма да забравя деня, когато Святият Дух откри в сърцето ми една истина, защото тя хвърля различна светлина върху всичко. За библейска основа в подкрепа на това откровение ни служи стиха от Деяния 10:38, защото аз не смея да правя каквито и да е изявления, без да ги подкрепя с Божието Слово: **“Бог Го (Исус) помаза със Святия Дух и със сила; който обикаляше да прави благодеяния и да изцелява всички угнетявани от дявола, защото Бог беше с Него”**.

Тук виждаме изявени трите личности на Троицата. Бог беше Този, който помаза Исус, но силата на Святия Дух извърши чудесата и изцеленията, затова аз се връщам отново към това, как Исус излезе от водите след кръщението. Запомнете, че Исус беше дотолкова човек, все едно не беше Бог. Исус дойде в плът, буквално Бог дойде в плът, но на кръщението присъстваха и трите личности на Троицата и Бог ясно говори: **“Този е Моят възлюбен Син, в когото е Моето благоволение”**. В същия момент Святият Дух слезе върху Исус в образа на гълъб, и Го облече със сила за служение. Това беше силата на Святия Дух, на същата личност, която изцеляваше днес, като прилага същия метод, който използва, когато извършваше чудесата и изцеленията чрез Исус Христос Сина. Бог помаза Исус със Святия Дух. И днес все още Святият Дух е този, който изцелява. Бог стои на Своя Трон в небесата. Той е Великият

Господар, Този, Който ни дава всеки дар. От дясната Му страна стои нашият велик Първосвещеник, нашият Адвокат, Този, Който живее завинаги, за да ходатайства за нас - Исус Христос, Синът на Бога. Днес Святия Дух действа по същия начин в твоя дом, в твоя живот или там, където е поканен, както когато Исус вървеше по тази земя. Святия Дух е Този, който изцелява.

6. Престанали ли са да действат дарбите на Святия Дух след ранната църква? Възможно ли е днес да се получат тези дарби?

Моят отговор на първата част на въпроса е “не”. Отговорът ми на втората част е: “Да”. Всяка дарба, която беше проявена чрез християните от ранната църква, е предназначена и за християните днес. Във втората глава на I Коринтяни виждаме, че има различни дарби и действия на Духа и Бог е Този, който чрез Святия Дух дава определени дарби на определени хора, и Той ги разпределя, както Той желае, а не както хората желаят. Ако някой наистина е получил една или повече от дарбите на Духа, този човек, на когото Бог е бил дал дарбите, никога няма да се хвали с тях, нито пък ще се старае да привлече вниманието на хората. Може би се питате защо е така? Просто, защото човек трябва да признае факта, че Святия Дух е Този, който изявява силата Си чрез едно плътско тяло и това не е човешко дело. Всичко, което ние с вас можем да направим, е в границата на физическото снабдяване на телата си, тези предадени на Бога празни съдове. Ние не можем да дадем на Бога своето знание или своя истински талант, защото всички тези неща принадлежат на нашето естество. Това, което даваме на Бога, е един празен съд, и Той използва този храм от глина, като Свой храм и чрез помощта на Святия Дух Той изявява Себе Си и Собствената Си сила. Затова човекът, който по този начин е предал себе си в пълно посвещение на Бога, за да бъде използван от Него, ще признае факта, че Бог му е дал специален дар. Той няма да се хвали с дарбата си, защото смиреннието е едно от най-големите християнски качества. Ако човек наистина е изпълнен с Духа, той ще бъде смирен. В такъв човек не може да има гордост.

Благодатта на Господ Исус Христос и любовта на Бога и общението на Святия Дух да бъде с всички вас. Амин. (II Коринтяни 13:14).

Думите на Кетрин Кулман...

За тези, които имат нужда от чудо

Аз вярвам в чудеса с всеки атом от моето същество..., защото вярвам в Бог.

Запомнете, че Кетрин Кулман няма нищо общо с изцелението на болните тела. Аз нямам изцелителна сила. Силата на Бог е тази, която изцелява. Единственият ми принос е, че представям реално Исус на сърцата на хората. Сега Исус стои от дясната страна на Бог Отец като наш Първосвещеник. Преди Исус да замине, обеща да ни изпрати Святия Дух... и Святия Дух дойде! И днес Святия Дух е на земята. Той е силата на Троицата. Във вселената няма по-голяма сила от силата на Святия Дух. Все още ме изпълва страхопочитание, когато видя да се изявява

Неговата сила. Никога не мислете, че състоянието ви е безнадеждно. Съпоставете нещастieto си до големината на Бог. Положението ви никога не е безнадеждно, нито веднъж не бива да се предавате, докато Бог е все още на Своя Трон.

Послание към читателите

Когато си спомня за ранните години от своя живот, за своето обръщане в онази малка методистка църква в Конкордия, Мисури, и своя призив в служението, Кетрин Кулман заявява:

Аз се покаях на четиринадесет години. Моят призив от Него да проповядвам, беше толкова ясен, колкото моето обръщане. Бях млада и неопитна. Всичко, което знаех, беше, че Исус е простил греховете ми. Започнах да проповядвам в Айдахо. Евангелизирах всеки малък град в този щат, който можеш да назовеш. Намирах всяка малка провинциална църква, която не можеше да си позволи да наеме проповедник и вземах позволение да имам събрание в нея. Първата проповед, която проповядвах, беше "Закхей на дървото" и Бог знаеше, че ако някой беше на дървото, това със сигурност бях аз. След около шестата проповед, която проповядвах, аз искрено почувствах, че съм изчерпала Библията.

Но Библията не е била изчерпана - и през годините на нейното земно служение, Кетрин Кулман проповядваше безброй проповеди. Тя беше човек, който обичаше Словото на Бог, изследваше Писанията, и разчиташе на Святия Дух като на свой Учител и като на Този, който открива на сърцето й дълбоките истини на Словото. Много от нейните послания и открити разговори (често споменавани от нея като "добрия, старомоден мисурски пълнозърнест хляб") са били отпечатвани през годините от Фондация Кетрин Кулман - и те са достъпни днес. Ако би искал да получиш информация за други материали от Кетрин Кулман (книги, аудио и видео касети), свържи се с нас чрез дадения адрес. И, моля те, не се колебай да ни съобщиш, ако имаш товар на сърцето или нужда в живота си, за която искаш да се молим. **Помни, НЯМА ОГРАНИЧЕНИЕ ЗА СИЛАТА НА БОГ...** и това, което е направил за други, Той ще направи за теб!

Kethryn Kuhlman
THE GREATEST POWER IN THE WORLD

Bridge-Logos Publishers, North Brunswick Corporate Center
1300 Airport Road, Suite E, North Brunswick, NJ 08902